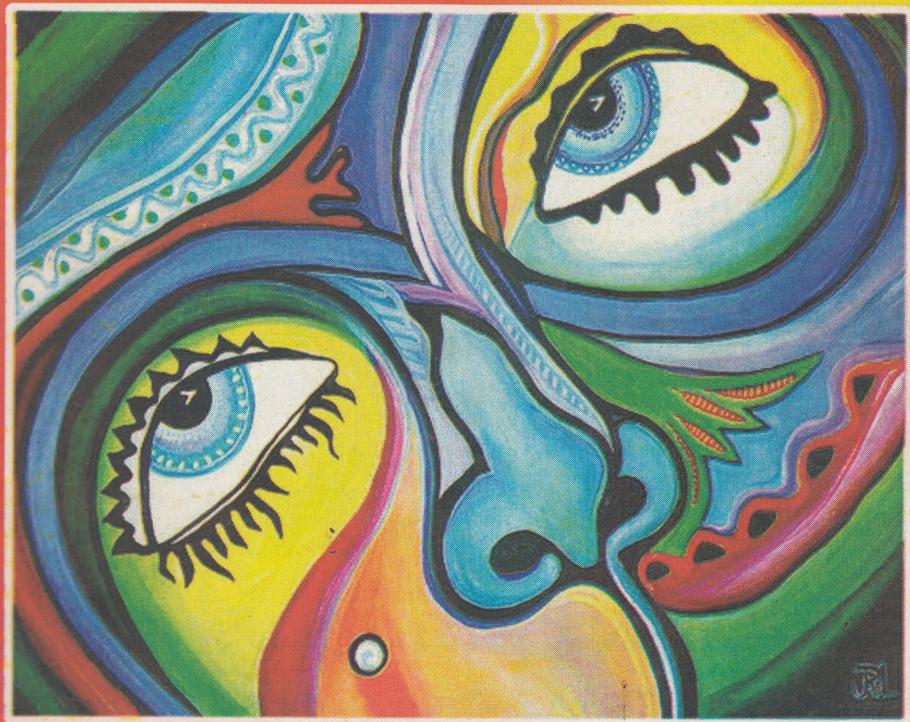

வெந்திச்சோட்டு பண்டகள்

வெ.துஷ்யந்தன்

ஸ்ரீரங்கம் வெளியீடு

...வெள்ளியை விடுவதற்குமுன்

வெறிச்-சோடும் மணங்கள்

கலைப்புரைகள் १

கூடுதல் :

முத்திரை முடிவு

-100-

கலைப்

१) சிற்பி : நூல்பிலை கலைப்பு
५० மூலத்தின்

நூல்திருத்த நீண்ட
வெ.துழியந்தன்

கலைப்புக்கா : பார்வையெழுத ஏற்பாடு
எல்லது

(கலைப்புக்கா) நீண்ட : தொழில்தாலை

ஒலைய நீ : நீஒலை சிரிதீத
பிரதீதி

கலைக்க : இப்பிலமை

நூல்திருத்த
நூல்திருத்த நூல்திருத்த

பிரதீதி

ஜீவந்தி வெளியீடு
கலை அகம்
அல்வாய் வடமேற்கு
நூல்திருத்த :

அல்வாய்

வெறிச்-சோடும் மனங்கள்...

© வெ.துவீயந்தன்

முதற் பதிப்பு : 2010 ஜூன்

விலை : ரூ.200/-

நூலாக்கக் குறிப்புகள் : டெப்மி 1/
பக்கங்கள் 64
11 புள்ளி எழுத்துகள்

அட்டை வழவுமைப்பு : க.பரணீதரன்

அட்டைப்படம் : நன்றி (இணையம்)

ஆசிரியர் முகவரி : ரதி மஹால்
அல்வாய்

வெளியீடு : 'ஜீவந்தி'
கலை அகம்ம
அல்வாய் வட்மேற்கு
அல்வாய்.

அச்சுப்பதிப்பு : சதாபொன்ஸ்

ISBN - No. :

எனது

ପ୍ରକାଶକ

ଶ୍ରୀମତୀ. ଏଲାନାମ୍ବିଳ ଅକ୍ଷ୍ୟାଗ୍ରହିଳୀ

ଆଇର୍କଣ୍ଡକ୍ଟୁ

இந் நூல் சமர்ப்பணம்

திருக்கு

வெள்ளைப்பி

ஷாக்தா நாயக். வில்லை
நன்றி

- *க.பரணீதரன் *சீ.தாரகன்
- *ஜீவந்தி *உதயன் *தினக்குரல்
- *வலம்புரி *மெட்ரோநியூஸ்
- *நமது எழுநாடு

மனங்களுக்கு உள்ளே...

பதிப்புரை

வாழ்த்துரை

அறிமுகக் குறிப்பு

அபிப்பிராயங்களும் மூலோசனைகளும்

புரியாத வேதாந்தங்கள்

வலிகளுடான வாழ்க்கை

அமானுஷ்ய வாழ்வு

விடையில்லா கேள்விகள்

கணவுகளில் வாழ்தல்

அரிதார முகங்கள்

நிம்மதியைத் தேடி

தகர்ந்து போகும் பிழமானங்கள்

நிச்ப்த கிரவுகள்

மரணங்களும் மனிதங்களும்

ஆதலால் காதல் செய்யீர்

மீண்டும் கலங்கும் அஸ்தினாபுரி

அகதிகளின் தேசம்

சம்பிரதாயக் சவடு

சிறு நன்னாந்த பறவையாய்

கவிதைக்குள் கருவாளவள்

ரணமும் பின்மும்

வெறிச்சோடும் மனங்கள்

ஆறாம் அறிவு

வறியநாட்டின் செல்வந்தர்கள்

மனம் மாறும் மானுடங்கள்

தழும்புகள்

குற்றப்பத்திரிகை

கிரவுகள் மீதான வெறுப்பு

மீனும் நினைவுகள்

பதிப்புக்காலி

‘ஜீவந்தி’ வெளியிடும் நான்காவது நூல் இது. ‘வெறிச்சோடும் மனங்கள்...’ என்ற இக்கவிதைத் தொகுப்பு நூலின் ஆசிரியர் வெற்றிவேல் துஷ்யந்தன் ‘ஜீவந்தி’யின் துணை ஆசிரியர் ஆவார். துஷ்யந்தன் ஜீவந்தியின் துணை ஆசிரியர் என்பதற்கும் மேலாக, கவிதைத் துறையில் நாட்டம் கொண்டு கடந்த ஐந்து வருடங்களாக ஈழத்தின் முன்னணிச் சஞ்சிகைகளில் கவிதை எழுதி வருபவர் என்ற காரணத்தாலேயே, இந்நாலை ஜீவந்தி வெளியிடுகின்றது. ‘எதிர்கால இலக்கியச் சிற்பிகளாக தம்மை இனங்காட்டிக் கொள்ளும் இளைய தலைமுறையினருக்குச் சந்தர்ப்பமளிக்க வேண்டும்’ என்பது ஜீவந்தியின் நூற்பதிப்பு நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்.

‘ஜீவந்தி’ இன்னும் ஆழமாக வேறுன்றி தன்னை நிலைநாட்டிக் கொள்ளும் வேளை ‘ஜீவந்தி’யின் பதிப்பு முயற்சிகள் இன்னும் விரிவு பெறும். அவ்வேளை இன்னும் பல இளம் படைப்பாளிகளின் நூல்களுக்கான பிரசர களத்தை ‘ஜீவந்தி’ வழங்கும். முன்னைய மூன்று நூல்களுக்கு வழங்கிய ஆதரவைப் போல இந்நாலுக்கும் ஜீவந்தியின் வாசகர்களும் அபிமானிகளும் ஆதரவு வழங்குவார்கள் என்றே நம்புகிறோம்.

இந்நாலை அழகுற அச்சப்பதிப்புச் செய்த சதாபொன் ஸ் அச்சகத்திற்கு எம் நன்றிகள் உரித்தாகுக.

க.பரண்தரன்

ஆசிரியர் ஜீவந்தி

கலைஅகம்

அல்வாய்

2010-06-20

வாழ்க்கூரை

அல் வையூர் துஷ்யந்தனின் 'வெறிச் சோடும் மனங்கள்...' கவிப்புச்சரத்திற்கு பால் நீர் வர்சிப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததையிட்டு அகமகிழ்கிறேன். இத் தொகுப்பின் படைப்பாளியான துஷ்யந்தன் என் அன்புக்குரிய மாணவன். துவியை நான் மாணவனாய், மகனாய், நண்பனாய், சுகோதரனாய் 'ஜீவநதி'யின் துணை ஒசிரியனாய் கண்ணருக்கின்றேன். இன்று ஒரு கவிஞராய்க் காண்கிறேன்.

அழகியற்கலைகளுள் கவிதை சிறப்புக்குரியது. அழகின் ஒழுங்கு முறைக்கு கட்டுப்பட்டு, விழுமிய முறையில் எழுந்துவரும் உணர்ச்சி. கற்பனை வெற்றின் மொழியே கவிதையாகும் என ஜோர்ச் ஓ நெய்ல் கூறுகிறார். துவி இளைஞன் என்பதால் இயிப்பாகவே உணர்ச்சி மிக்கவர். கற்பனைத்திறன் மிக்கவர் இதனை 'வெறிச் சோடும் மனங்கள்...' தொகுதியில் பல விடங்களில் தரிசிக்க முடிகிறது.

இத்தனை சிறுவயதில் கவிதை மொழியை புரிந்து நடையியலைப் புரிந்து கவிவழிக்கும் சிற்பியை காணும் போது உவகை கொள்கிறது என் நெஞ்சம். ஈழத்து நல்லூர் சின்னத்தமிழ் புவலர் தொடக்கம் எட்டப்பறத்து பாரதி வரை சிறுவயதிலேயே கவிவானில் கண் சிபிட்டிய நட்சத்திரங்களாவர். இவ்வகையில் சிறுவயதிலேயே கவிவானில் வலம் வரத் தொடங்கியிருக்கும் வெ.துஷ்யந்தனும் தொடர்ச்சியான வாசிப்புக் கூடாகவும், முயற்சிக் கூடாகவும் மிகச் சிறந்த ஒரு கவிஞராக வருவதற்குரிய சாத்தியபாடுகளை இவரது பல கவிதைகளுக்கூடாக உணர முடிகின்றது.

'வெறிச் சோடும் மனங்கள்...' கவிதைத் தொகுதியினுள் பல கவிதைகள் துவி என்னும் கவிஞரின் பல்வேறு பரிஞாமங்களை காட்டி நிற்கின்றது நாம் வாழகின்ற கூழல், அவலம், காதல் என பல்வேறு உணர்வுகளை தன் கவிதைகளுக்கூடாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். மேலும் சலுகம் மொழி எடுத்துரைப்பு, படிமம் என பல்வேறு தனித்துவங்களையும் இவரது கவிதைகள் அடையாளப்படுத்தத் தவறவில்லை.

பாரதி வாழ்ந்த காலத்தையொத்த காலத்தில் தமிழர் நாம் வாழ்வதால் பாரதியின் சிந்தனைகள் பலவற்றை தரிசிக்க முடிகிறது.

..... செய்திகள்

அனைத்தையும் பயனிறையனுபவமாக்கி

உயிரிலாச் செய்திகட் குயிர் மிக்கொடுத்து

ஓளீயிலாகச் செய்தீகட் கொளீயருள் புரிந்து

..... நீகழ்ச்சியாலே யாயினும்

அனைத்தையு மாஸ்கே யழுஞாச் செய்து

இவெளளீகை வாழ்க்கையிற் பொருளீணயிணைக்கும்

எனும் பாரதியின் கவிதைச் சிந்தனைகளுள் பலவற்றை வெறிச்சோடும் மனங்கள் கவிதைத் தொகுதியில் அடையாளாக காணமுடிகிறது மேலும் தீதனை.

ரணமும் பினமும்

மலிந்துபோய்விட்ட

இப்பிரளயத்தில்

நீத்தமும் எரிந்து

ரத்தமும் சைதயும்

கொதிந்துவாழ்பவர்களாக

தனித்துவிடப்பட்டிருக்கிறோம்

முக்காலமும் முகம்மலர்ந்து

முகிழ்ந்து நீன்ற காலம்

போன்ற வரிகளினுடாக ஒரு காலத்தையே படம் பிடித்து காட்டியிருக்கின்றன இவரது கவிதைகள்.

சிந்தனையாம் ஆற்றற் சிறுகு தைத்து வானத்தே பறக்க நினைந்திருக்கும் விவனது பயணம் சீர் மிகு நெடும் பயணமாக அமைய எல்லாம் வல்ல பிரபஞ்சப் பொருளை யாசிக்கின்றேன். நோய் நொழியின்றி கவிவானில் சிறகடிக் கவாழ்த்துகின்றேன்.

சிறுவயதில் எண்ணைக் கணவுகளோடு கண்ணைப் பறிக்கும் கவிவாழ்த்த சிற்பிக்கு என்றும் என் நல்லாசிகள்.

தீண்ணைய நெஞ்சம் வேண்டும்

தெளிந்த நல்லவறிவு வேண்டும்

எண்ணைய முடிதல் வேண்டும்

நல்லவை என்னுள் வேண்டும்.

என்னும் பாரதியின் சிந்தனைத் தூற்றோடு நீலவிழிந்றை நிதந்தாவும் பேனாவுக்கு பணி நிறைவு செய்கிறேன்.

என்றும் அன்பு நீங்கா

இரா. அகிலன்

2010 -06 -16

வெ.துஷ்யாந்தனின் ‘வெளிச்சோடுத் தணங்கள்...’ ஓர் அறிஞக்க ஞாபி

ஸமுத்துக்கவிதைச் சூழலில் அண்மைக் காலமாக கவிதைகள் எழுதிவரும் வெ.துஷ்யந்தன் இத்துறைக்குப் புதியவர். வடமராட்சி மண்ணின் இளந்தலைமுறைக் கவிஞராக முகப்பிற்கு வருபவர். அம்மண் ணிவிருந்து வெளிவரும் ஜீவநாதியின் திளக்கியப்பிரவாகத்திற்கு துறை நிறபவர். வெருட்டைய கவித்துவ மலர்ச்சிக்கு அதன் படைப்புகள் சூழல் களமாக நின்று வழுச்சேர்த்து வருகின்றது. இலக்கியம் பற்றிய தேடலும், நுண்ணுணர்வும் வாய்க்கப்பெற்ற வீர் எழுதி இருவத்தைந்து கவிதைகளின் தொகுப்பு ஜீவநாதி வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. அவ்வகையில் சட்ச்சட வெளிவரும் வெறிச்சோடும் மனங்கள் ஓர் இளங்கவிஞரின் முதலாவது கவிதை நூலாகும்.

வெ.துஷ்யந்தன் கவிதை உலகிற்குப் புதியவர். எனினும் கவித்துவ ஆற்றலில் குறைந்தவர் அல்லர் என்பதை இத்தொகுதியில் உள்ள கவிதை வரிகள் எமக்கு உணர்த்துகின்றன. இத்தொகுப்பில் சமகாலக் கவிதைகளின் சில போக்குகளையும் இளங்காண முடிகின்றது.

இத்தொகுப்பில் கவிஞர் தான் கண்டுணர்ந்த நல்லனவற்றையும், வேண்டாதனவற்றையும், தன்றினை அனுபவங்கள் சார்ந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

புரியாமை, புதிதன்மை, தனிமனிதப்புலம்பல் போலியான கலைக்கொள்கை தன்னைச் சுற்றி ஓர் சூழலை உருவாக்கி அதில் ஆழந்து போதல் போன்றவை சமீபத்திய புதுக்கவிதைகளின் தீராத நோய்க் கூறுகளாக உருவெடுத்துள்ள நிலைமையில் இத்தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளமை கவனத்துக்குரியது.

உண்மையில் கவித்துவம் என்பது ஓர் தளத்தில் விரிதல் என்பதாகும். ஒன்று இன்னொன்றாகத் தொர்ந்தும் பரிமாணம் பெறுவது அந்த வகையில் வெ.துஷ்யந்தனின் கவித்துவ வரிகளை மீஞும் நினைவுகள் என்ற கவிதையில் தரிசிக்க முடிகிறது. இவ்வரிகள் பால்ய வயதின் நினைவுகளை அலாதியாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றது.

முற்றத்து முருங்கை மரமும்
 முன்றாம் பணையடி வெட்டையும்
 சுற்றத்து உறுவுகளும்
 மீணும் நீணனவுகளாய்

தனது கிராமத்துச் சூழலும் அதில் இயைந்து போயுள்ள வாழ்வியல் அழகும் கவித்துவமாக விரிகின்றன. கவிஞர் தனது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியிருப்பது வாழ்வியல் அனுபவங்கள் சார்ந்தவை மட்டுமல்ல. சமகால நிகழ்வுகள் அவரது அழிமனதில் மூட்டிய கோபாவேசம் என்பதையும் சில வரிகள் உணர்த்துகின்றன. இதனை 'ரணமும் பிணமும்' என்ற கவிதையில் காணமுடிகிறது.

ரணமும் பிணமும்
 மலிந்து போய்விட்ட
 இப்பிரளையத்தில்
 நித்தமும் ஏரிந்து
 ரத்தமும் சுதையும்
 கொதித்து வாழ்வுபவர்களாக
 தனித்து விடப்பட்டிருக்கின்றோம்

இவ் உணர்வு நிலைப்பட்ட இன்னும் சில கவிதைகள் தொகுப்பில் உள்ளன.

தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள 'அமானுஷ்ய வாழ்வு', 'கனவுகளில் வாழ்தல்' ஆகியவை கனவுகளைச் சமந்து கொண்டிருப்பது கவிஞரின் சில தரிசனத்துக்கு இசைவாகவே உள்ளன. அவை அவரது அக உணர்வின் குறியீடாகவும் வெளிப்பாட்டைகின்றது. அத்துடன், நாம் வாழ்க்கையில் வரித்துக் கொண்ட போலியான சம்பிரதாயங்கள் மூட நம்பிக்கைகளைச் சாடுவதிலும் கவிஞர் பின் நிற்கவில்லை. 'குற்றப்பத்திரிகை' என்ற கவிதையில் சில வரிகள்

எமது வாழ்வு மீதான
 விருப்பார்த்துவத்தை
 அரித்திடத்துடிக்கும்
 கொடிய கறையான்களாய்
 மூட நம்பிக்கைகள்

இத்தொகுப்பிலுள்ள பல கவிதைகளில் அவரது சமூகம் பற்றிய பார்வையையும் தரிசிக்க முடிகிறது. அவற்றில் மனிதாயத்தின் நூட்பமான இழைகள் ஆங்காங்கு விரவிக்கிடப்பதையும் அவதானம் பெற முடிகிறது.

இன்னும் 'நிம்மதியைத் தேடி', 'அகதிகளின் தேசம்' ஆகியவை போன்ற வளிகளைச் சமந்து நிற்கும் சகபணிதனின் மன மொழியாக விரிகின்றன.

உணவுக்கு முண்டியடித்தோம் - எம்
உணர்வுகளையார் புரீந்தார்...
வீடுகளுக்குள் முடக்கப்பட்டோம் - எம்
வேதனைகளையார் அனுபவித்தார்.

ஆக இத்தொகுப்பிலுள்ள பெரும்பாலான கவிதைகளில் எமது சமகால வாழ்வியற் கூறுகளின் நிழல் கவிந்த தன்மையினை தரிசிக்க முடிவதுடன் கவிஞரின் உணர்வு வெளிப்பாட்டின் பாற்பட்ட மனதின் தனி மொழியையும் அவதானிக்கலாம்.

இது இத்தொகுப்பிற்கான ஓர் அறிமுகமே தவிர விமர்சனம் அல்ல வெ.துஷ்யந்தனின் கவிதைகளின் தாரத்மியங்களை வாசகர்கள் தாமே தெரிந்து கொள்ளலாம். எனினும் நம்பிக்கை தகும் கவிஞராக மேற்கொண்டிருக்கிற உணர்த்தின் வாய்க்கப் பெற்றவர் வெ.துஷ்யந்தன் எனத்துணர்த்து கூறலாம். கவிதை ஆக்கும் திறன் இன்னும் அவருக்கு சகஜமாக வசப்படும் சாத்தியம் உள்ளது.

எதிர்காலத்தில் கவிதை மொழியில் புதிய எல்லைகளையும் வீச்சையும், ஆழங்களையும் நோக்கிப் பயணிப்பதற்கான சாத்தியப்பாடு சித்திக்கும் போது இவரிடமிருந்து மேலும் சமூகப்பெறுமானமுள்ள கவிதைகளை எதிர்பார்க்கலாம். கவிதையுலகில் நம்பிக்கையுடன் பயணிக்க விளையும் இளங்கவிஞர் ஒருவனை ஒக்குவிப்பது எமது சமூகக் கடமையாகும்.

மு. அனாதரட்சகன்

2010-06-19

வினாப்பி மூலமாக பார்வை செய்யும் நோக்கு
நூற்றுக்கணக்கான வினாப்பிகளை ஒரு முறை சொல்லும்

வெ.துவ்யாஞ்சனின் 'வெளிச்சோடுட் டினாங்கள்...' தொடர்பாக சில அரிச்சிராயங்கள் - ஆலோசனைகள்

இந்த உக்கும், இந்த வாழ்வும், ரசனையும் மனித நேயமும் கலை மீதான ஆர்வமும் கொண்ட எவருக்கும் நித்தும் ஒரு பாடத்தை ஒரு தரிசனத்தை, ஒரு அனுபவப் பேற்றை வழங்கிய படியேயுள்ளன. வாழ்வு மீதான ஆராதநேயமும் தேவூமுடைய பார்வை கொண்டவர்களுக்கு வேறொவர்க்கும் கிடைக்காத பல தரிசனங்கள் கிடைக்கின்றன. தன்போக்கில் நகர்ந்த பழியருக்கிற இந்தக் காலமும் விதிக்கப்பட்டதான் இந்த வாழ்வும் தருகின்ற அனுபவ போதம் சிலைரைத் தவிர்க்க இயலாமல் எதிராலிக்கச் செய்கிறது.

'வெறிச்சோடும் மனங்கள்...' தொகுப்பின் படைப்பாளியான துஷ்யந்தனுக்கும் இதே தான் நேர்ந்துள்ளது என்பதை அவரது பல கவிதைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மனித மனம் மிகவும் நூண்மையானது. இந்த நூண்மை ஆளுக்காள் வேறுபடுவது துஷ்யந்தனது மென்மனம் வாழ்வின் சோதனைகளை எதிர் கொள்ளுகிறையில் காட்டுகின்ற எதிர்விளைவு அவருள் பட்டும் துயரின் வெளிப்பாடாய் வடிவம் கொள்கிறது.

அவரது கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை எமது தற்கால வாழ்வு பற்றிய சிந்திரிப்புகளாகவும் விபரிப்புகளாகவுமே நிகழ்கின்றன. ஒருவன் தனது உள்ளுணர்வின் வெளிப்பாட்டுக் கருவியாக கவிதையைய் கையாளும் போது மொழியாட்சி, வெளிப்பாட்டு உத்தி, சொற்தேர்வு, சொற் சிக்கனம், நூண்ணிய அர்த்தம், செறிந்த சொற்களினதும் தொடர்களினதும் தெரிவு என்னும் விடயங்கள் குறித்த ஆழந்த பிரக்ஞை உடையவனாக இருப்பது அவசியம். கூடிய வரையில் அதிக சொற்களின் கையாளுகை கவிதையின் செறிவுக்குப் பாதகம் செய்கின்ற ஆபத்து நேர்ந்து விடக் கூடிய நிலைமையை உருவாக்கிவிடக்கூடும். எனவே தோன்றுகின்ற அனைத்தையுமே செல்லிவிடும் முனைப்பினைக் கட்டுப்படுத்தி மிகக்குறைந்த சொற்களினாடு தான் சொல்ல வந்ததைச் சொல்லுவதற்குக் கவிஞருக்கு முனைவது அவசியம். இத்தகைய கூர்ந்த கவனிப்பு கவிதை நீர்த்துப்போகா வகையில் அதன் கட்டுமானச் செறிவைக் காப்பாற்றும்.

சொற்கள் தாங்கும் நேர் அர்த்தத்தை மட்டுமே அவை வெளிப்படுத்தும் படியாக அமைய நேரிடும் கவிதைகள் வாசகனின் அடியுள்ள உணர்வைத் தொடத்தவறி விடுகின்றன வெறும் மேமோட்டவாசிப்பு அனுபவத்தை மட்டுமே தருவது ஒரு கவிதைக்குரிய பணியின் மிகச் சிறிய பங்கேயாகும்.

‘பசியிலிருந்து தப்பிக்க
தூக்கம்
யீக உசிதம்’

(இந்தினர்)

எனவரும் எளிமையான இந்தக் கவிதையிலோ

போக்கங்களத்து இருட்டடிப் பினைப்போல்
மாலை வந்ததும் பணிமனை முடங்கும்
பஸ்வண்டிகளாய்த் தெருக்களை இழந்தோற்

(வ.ஏ.ச.செய்யபாலன்)

என வரும் இந்தக் கவிதையிலே இருக்கின்ற உள்ளுறவுக்கும் அர்த்தத்தைக் கவனிக்க வேண்டும்.

“பசி” வறியவனின் தலையாய் பிரச்சினை அது தீர்வதற்கான பாதையான்றும் அவனுக்குத் தெரியாது.

ஆனாலும் பசியிடியிருந்து தற்காலிகமாக வேணும் தப்பித்துக் கொள்ள முடிவது அவனுக்குப் பெரிய ஆறுதல்.

அதற்கு அவன் காலனும் வழி தூக்கம்.

இத்தனை உண்மைகளும் இந்தக் கவிதையின் ஓரிரு சொற்களுக்குள் அடங்குவதைப்பார்க்கிறோம் அல்லவா.

இது போலவே அமைய வேண்டும் கவிதை முனைப்புகள்

துஷ்யந்தனிடம் இப்படியான கவிதைப் பொறிகள் இல்லையா என்று கேட்டால் - அதுதவறு

“தெந்து போன தயர் நீறைந்த
கொடுத்தீள் நாட்களீன்
ஞாபக வடுக்களுடன்
நக்கந்து கொண்டிருக்கிறது
நமக்களை வாழ்வியல்

கனவுகள் மீதான
அதீத பரீயத்துடன்
உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

துளையத்தீன் பிரமாண்டம் கண்டு
ஒருக்கணம் தீவைப்புற்றுத் தான் போனேன்.

“சிறுகு நன்னந்த பறவையின்
வாழ்வாய்...

என வரும் வரிகளுள் புதைந்துள்ள கவித்துவம் எம் கவனத்தைக் கோருகின்றது. அதே

போதில்

வனப்பு மிகுவாகனங்களும்
வதனமிகு கடைகளும்...

இந்தப் பிரஸ்யு

எத்தனையோ அவ்வங்களை

கண்டிருக்கிறது.

வெற்றில் நேரிட்டிருக்கிற சொற்பிரயோகத் தவறுகளை மிக உண்ணிப்பான கவனிப்பின் மூலம் தவிர்க்கும் தேவை துண்டித்துக்கு இருக்கிறது.

இட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது துவியற்றனின் தொகுப்பு திருப்தி திருவங்கை உள்ளங்கை மாக்கும்படியாகு.

எனினும் வெறுமே அவர்களுக்குப் பண்ணும் நோக்கோடு ஒரு உச்சம் எங்கும் பொய் வேலையை நான் செய்ய விரும்புவில்லை

துவ்யங்களுள்ளே ஒரு இனிய கவிஞர் இருக்கிறான் என்பதற்கு அவரது தொகுப்பின் பலகவிடகைகள் சான்றாகின்றன.

அக்கறையுடனும் கவனிப்புடனும் தன்னை இன்னுமின்னுமாய் வளர்த்துக் கொள்ளும் முகமாக நிறையவாசிப்பும் கவிதையின் உள்ளோக்கிய பயணமும் மேற்கொள்ளப்படுமானால் இவாகு கவிகதை உயர்ந்துவிடும் என்பதில் ஒய்வுள்ளது.

மிகுந்த இளம் வயதில் துணிற்நு இத்தொகுதியை வெளியிடும் துணியந்தனுக்கு வாழ்த்துக் கொள்ளிப்பதில் மனம் மகிழ்ச்சிக்கு.

தொடர்ந்து அவர் மேற்கொள்ளும் கவிதை தொடர்பான எத்தனங்கள் அந்தத்துறையில் அவரை வெற்றிகரமாகப் பயணிக்கலுக்கும் ஏனுமின் அயற்கலை

அன்போடு
ந.சத்தியபான்
2010-06-18

என்னுடைய என்னுடைய

இன்று வெறிச்சோடும் மனங்கள் என்ற என்னுடைய முதலாவது கவித்தொகுப்பு உங்கள் கரங்களில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நினைக்கும் போது உண்மையில் என் நெஞ்சம் உவகை கொள்கிறது. 2005 தொடக்கம் 2010 வரை நான் எழுதிய கவிதைகளில் இருபத்தெந்து கவிதைகளை ஒரு தொகுப்பாக தந்திருக்கிறேன். நான் பாடசாலைகாலத்திலிருந்தே கவிதைகள் மீதான ஆர்வத்தை கொண்டிருந்தேன். பத்திரிகைகளில் வரும் கவிதைகள் அனைத்தையும் வாசிக்கும் பழக்கம் என்னிடத்தே அப்போது நிறைய இருந்தன அப்போதெல்லாம் எழுத வேண்டும் என்ற என்னை என்னுள் துளிர்ந்தபோதும் எழுத்து மீதான பரிச்சயமின்மை அனுபவமின்மை என்னை பயமுறச் செய்தது. ஆனாலும் 2004ம் ஆண்டு வடமராட்சி வையை நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டேன் அதில் இரண்டாம் பரிசினையும் பெற்றுக் கொண்டேன். அந்த இரண்டாம் பரிசு எனக்களிந்த ஊக்கம் படிப்படியாக கவிதைகளோடு என்னை இரண்டாக் கலக்கச் செய்தது நான் பிறந்து கூழல் கலைப்பாரப்பரியம் மிக்கதோர் கூழல் என்பதானாலோ என்னவோ அந்த கூழலின் தாக்கம் என்னில் ஆக்கிரமிப்புற்று என்னை தாட்களோடு கீலைஞ்சத்து கொண்டது என்பேன்.

சிறுவயதிலிருந்தே இசைநாடகம், நடிப்பு போன்றன கலை மீதான ஒரு ஆர்வத்தை என்னில் தருவித்திருந்தது. 2005 என்னுடைய முதல் கவிதையை வலம்புரி நாளோடு பிரசுரித்தது. சொல்லமுடியாத இன்பத்தில் என் நெஞ்சம் பூரிப்புக்கொண்டது. முதல் கவிதை தந்த ஆக்கமும் ஊக்கமும் படிப்படியாக பரிணாமம் அடையத் தொடங்கிற்று. வலம்புரி உதயன், தினக்குரல், ஈழநாடு, மெட்ரோநியஸ் என பல பத்திரிகைகளில் என் னுடைய கவிதைகள் அடிக்கடி பிரசுரமாகியிருந்தன. வெ.துஷ்யந்தன், நிதுசி என்னும் பெயர்களில் பிரசுரமாகக் தொடங்கியது.

இவ்வாறு பத்திரிகைகளுக்கூடாக ஆரம்பமாகி தொடர்ந்த என் கவிப்பயணம் கீலக்கிய சுஞ்சிகைகளுக்கு தாவிக்கொண்டது. 2008 நேத மாத திதியில் 'ஜீவந்தி சுஞ்சிகை தன்னுடைய திதியில் என்னை அறிமுகம் செய்து கைவத்தது. அதில் வெளியான் 'ஆறாம் அறிவு' என்ற கவிதை பலராலும் பாராட்டப்பட்டிருந்தது. பத்திரிகைகளில் மாத்திரம் தொடர்ந்த என் கவிப்பயணம் சுஞ்சிகைகளுக்கு தாவிக் கொண்டதும் என்னிலும் சரி, என் கவிதைகளிலும் சரி ஆரோக்கியமான ஒரு புது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அன்றிலிருந்து கிற்கை வரை பன்னிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளை 'ஜீவந்தி' சுஞ்சிகையில் எழுதியிருக்கின்றேன். பத்திரிகைகளில் எழுதத் தொடர்ச்சியிருந்தாலும் என்னையும், எனது கவிதைகளையும் வெளியிடல்கிறு படம் பிழித்துக்காட்டிய பெருமை 'ஜீவந்தி'யை சார்ந்து விடுகின்றது.

கவிதையை நான் எழுதிக்கொள்வது என்னையே நான் எழுதிக்கொள்வதாக அமைந்துவிடுகிறது. எனது அனுபவங்கள் என்னை கவிதை உடகில் சுஞ்சரிக்க வைத்தது. கவிதை எழுதாத பொழுதுகளில் என் அந்தராங்கத்தினோடு கலங்கும் சமைகள் பெரும் பாரமாய் எனக்குள் கவிதைத்துபடி இருக்கும். கவிதை எழுதத் தொடரங்கியதும் ஏதோ ஒரு பாரம் நதியாக குதித்து விடுகின்றது. இந்த நதிதான் என்னை அழைத்துச் செல்கின்றது. என்னிடம் உள்ள உணர்வுகளையும் இந்த நதிதான் அம்பமொக்குகிறது.

எங்களுடைய வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில் வழிமையாகிப்போன துயரங்களும், இழப்புகளும் தான் என் கவிதைகள் சூல் கொள்வதற்கான கருப்பையாக இருக்கின்றது. மொழி வழிவும் கொடுக்க முடியாமல் என்னுள் தேங்கியிருக்கின்ற என் என்னைக் கிடக்கைகள் என்னை பிறான்டுகின்ற போது தான் என் கவி அகவிலை விமோசனம் பெற்று விடுகின்றது. என் னுடைய மனம் அவஸ்தைக் கணைகளால் தாக்குறும் போதெல்லாம் அந்த அவஸ்தைகளை இறக்கும் கருவியாகக் கூட என் கவிதைகள் என்னிடத்தே இருந்து விடுகின்றது. இந்த ஜந்து வருடகாலப்பகுதியில் அறுபதிற்கு மேற்பட்ட கவிதைகளை நான் செதுக்கியிருக்கின்றேன். ஆனால் இருபத்தைந்து கவிதைகளை தொகுப்பாகக் கூட உங்களிடம் கையளித்திருக்கிறேன். ஜீவந்தியில் எழுத்த தொடரங்கி அதன் துணை ஆசிரியராய் பணியாற்ற தொடரங்கி யில் பின்னர் தான் வெளியீட்டார தொடர்புகள் எனக்கு சாதகமாகியிருந்தன. பல எழுத்தாளர்களுடன் பழுதும் வாய்ப்பும் இதற்கூடாகவே கிடைத்தது என்பேன். ஜீவந்தியில் அறிமுகமாகி பின்னர் அதன் ஆசிரியர் குழுவில் கீணைந்து கொண்டு இன்று ஜீவந்தி வெளியீட்டாக என்னுடைய முதலாவது தொகுப்பான இந்த வெறிச்சோடும் மனங்கள் என்ற இத் தொகுதியை ஜீவந்தி வெளியீடு செய்வதையிட்டு நான் புள்கார்க்கிறேன்.

என்னுடைய கவிதைகளை தொகுப்பாக்கும் என்னை ஒவ்வொருவரினதும் தொகுப்பு வெளியீட்டற்குச் செல்லும் போதெல்லாம் என்னுள் கணன்று கொண்டிருக்கும். ஆனாலும் என்னுள் தேங்கி கிடக்கும் சில வெளிக்கொண்ரமுடியாத உள்ளக் கிடக்கைகள் அந்த முயற்சி மீதான வேகத்தை காலம் கடத்தி குறைத்துக் கொண்டே செல்லும் இருப்பினும் இன்று ‘ஜீவந்தி’ பதிப்புத்துறையில் ஒரு புது உத்வேகத்துடன் இயங்கி வருவதை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள் அதன் பிரதம ஆசிரியரும் எனதருமை மைத்துணருமாகிய க.பரண்தரன் ஒவ்வொரு தடவையும் தொகுப்பு போடுவோம் என்று கூறும் போதெல்லாம் ஏதோ சொல்லி தப்பித்துக் கொள்வேன். ஆனாலும் கடந்த இருபது நாட்களுக்கு முன் முடிவு செய்தோம் தொகுப்பை வெளிக் கொண்ரவது என்று. இன்று க.பரண்தரனது உழைப்பு. அயராத முயற்சி, வேகம் காரணமாக அது சாத்தியமாகி உங்கள் கரங்களில் தவழ்ந்து கொள்கிறது. இத்தொகுப்பின் அட்டைப்படத்தையும் க.பரண்தரன் தான் அழகாக வழிவழைத்திருக்கின்றார். இந்நேரத்தில் அவருக்கு என்னுடைய சொல்லில் அடங்காத நன்றிகள்.

ஒவ்வொரு தடவையும் என்னுடைய கவிதைகள் வெளியாகின்ற போது கவிதைகள் பற்றிய துங்களுடைய ஆரோக்கியமான விமர்சனங்களை பலர் என்னிடத்தில் தெரிவித்துவிடுவார்கள் அப்போதெல்லாம் என் நெஞ்சத்தில் வெளிக்கொண்ரமுடியாத ஒரு

சிலர்ப்பு கிளாந்தெமுந்துவிடுவதுண்டு அவர்கள் எல்லோரையும் இக்கணத்தில் நினைந்து கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய நன்பர்களின் ஆக்கத்தையும் நினைத்துப்பார்கின்றேன் அவர்கள் தான் என்னுடைய ஊக்கிகள். எப்போது வெளியிடப்போகிறாய் என்று கணத்துக்கு கணம் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள் மேலும் என்கண ஆட்கொள்ளும் கிறவைன். சில மனித சக்திகள் போன்றவற்றின் என் மீதான அதை விருப்பார்த்துவத்தின் காரணமாகவும் என் தொகுப்பு வெளியீடு இன்று சாத்தியமாகியிருக்கின்றது.

என்னுடைய இந்த 'வெறிச்சோடும் மனங்கள்...' என்னுடைய முதல் தொகுப்பு. இதற்கு நூம் அனுகியபோதே ஏந்தவித மறுப்புயின்றி நூல் பற்றிய கருத்துரைகளை வழங்கிய ந.சத்தியபாலன், மு.அனாதரட்சகன் போன்றோர்க்கும், மற்றும் என்னுடைய கவிதைகளுக்கூடாக தன் வாழ்த்துரையை வழங்கியிருக்கின்ற எப்போதும் என் நலனில் அக்கறை கொள்கின்ற என் அன்புக்குரிய நெஞ்சுநிறை ஆசான் இரா.அகிலன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். என்னுடைய கவிதைகள் தொடர்பான நிறை குறைகளை அவ்வப்போது ஆலோசனைகளாக வழங்கிவரும் எனது ஆசிரியரும் அன்பு நிறைந்த தோழனுமாகிய த.அஜந்தகுமார் அவர்களுக்கும், என்றும் என்னோடு என் கவிப்பயணத்திற்கான உத்வேகத்தை அளித்து வரும் உற்ற தோழன் சி.தாரகனுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள். இத்தொகுப்பை அழகுற அச்சிட்ட சதாபான் ஸ் நிறுவனத்திற்கும் என் இனிய நன்றிகள்.

இன்று சொல்லில் வடிக்கழியாத இன்புற்றிருக்கிறது. என் நெஞ்சம் 'வெறிச்சோடும் மனங்கள்...' தொகுப்பில் என்னைப் பற்றிய குறிப்பை வடித்திருப்பவரும் சிறுவயதிலிருந்து இற்றைவரை நாடகம், கலை, இலக்கியம் தொடர்பான பிரக்ஞங்களை என் னுள் புகட்டிக் கொண்டிருக்கும் என்னுடைய மாமா கலாநிதி த.கலாமனி அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள் என் கவிப்பயணத்தில் துடுப்பாக இருக்கின்ற எனது அப்பா பா.வெற்றிவேல் அவர்களையும் எனது குடும்பத்தாரையும் ஆக்க ஊக்கம் தரும் என் உறவுகளையும் இக்கணத்தில் நினைந்து கொள்கிறேன்.

தனியே கவிதையுடன் மாந்திரம் பயணிக்காமல் கட்டுரை, விமர்சனம் போன்ற படகுகளிலும் அவ்வப்போது பயணத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்று எனது தொகுப்பை உங்களிடம் வழங்கியிருக்கிறேன். இத்தொகுப்பு முயற்சியிலும், என் கவிப்பயணத்திலும் என் ஊக்கிகளாக இருக்கும் அத்தனை நெஞ்சங்களுக்கும் நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அன்புடன்

வெ.துஷ்யந்தன்

ரத்மஹால்

அவ்வாய்

2010-06-19

புரியாத வேதாந்தங்கள்

കനക്ക ഇതയക്കിനോട്

சுமக்குமியாக

சோகச் சுமைகளையெல்லாம்

ഇക്കന്ന കാലമാർ

சுமந்து வருகின்றோம்!

அனாவும்

சில நீகழ்கள் மதிழ்தலுக்காய்

இறந்த காலத்தையே

இருட்டதிப்பு செய்ய முனைக்கிறது

മനീତமൻ

வீர கொண்டிடமும் ஆறாத

ரணங்களீன் ஆற்றாமையின்

ବେଳୀପରିଗ୍ରାୟ

புறுங்கிப்போனது மனீத மனவுகள்.

ഇന്ത്യൻ

மாறுதல்களின் விளைவாய்

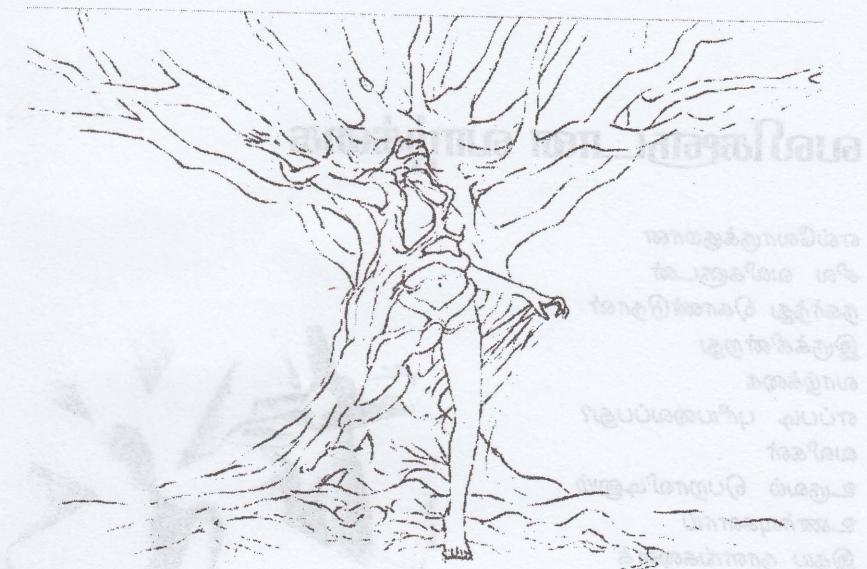
இவ்வளவு காலமாய் இல்லாமல்

இப்போது மட்டும் விளைந்திடும்

୬୮

புரீயாத வேதாந்தங்களின்

வெ.துஷ்யந்தன்-

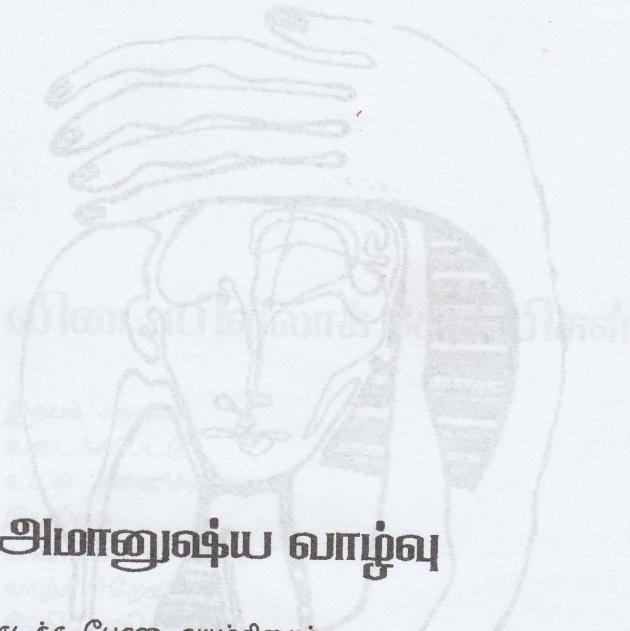

மற்றுமைகயின் பெயரால்
 அவையத் தொடங்கிற்று
 மானுட ஆன்மா
 எது எப்படியோ
 வலிகளையும், வேதனைகளையும்
 தாங்கி
 பழகிப்போன இந்த
 மானுட சமுகத்திற்கு
 ஒன்றை மட்டும்
 உரத்துச் சிசால்வேன்
 விளக்கை நேசித்து
 அதனுடே மரணிக்கும்
 ஈசல் வாழ்க்கை
 எங்கஞ்ஞடையது
 என்பதை மட்டும்
 மறந்து விடாதீர்கள்.

வலிகளுடான வாழ்க்கை

எல்லோருக்குமான
சீல வலிகளுடன்
நகர்ந்து கொண்டுதான்
இருக்கின்றது
வாழ்க்கை
எப்படி புரியவைப்பது?
வலிகள்
உருவும் பெறாவிட்டனும்
உணர்வுகளாய்
இதய நாளங்களைக்
கறுபோடும்
கொடுரமான ஆயுதங்கள்
அவை
போரின் வடிவமாயும்
காதலின் வடிவமாயும்
என்னுடே மட்டுமன்றி
எல்லோரிடத்திலுமே
வியாபகம் பெற்றிருக்கின்றது.
இங்கு
வலி தீர்க்கும் நீவாரணைகளே
வலிகளை அள்ளி வழங்கும்
நீவாரணைகளாகி விடுகின்றன.
தன்னில் தானாக இருப்பது
புள்ளிமட்டுமே
வாழ்க்கையும் தன்னில்
தானாகத்தான் இருந்து விடுகின்றது
இருப்பினும்
வலிகளோடு வலுப்பெறும் போது
கற்றில் துணியமாகவிடுகின்றது.
வ.துஷ்யந்தன்—

அமானுஷ்ய வாழ்வு

கடந்த போன துயர்நிறைந்த
கொடு நீள நூட்களீன்
ஞாபக வடுக்கஞ்டன்
நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது
எமக்கான வாழ்வியல்
இருப்பினும்
கனவுகள் மீதான
அதீச பிரியத்துடன்
உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.
துனியத்தின் பிரமாண்டம்
கண்டு
ஒரு கணம் தீகைப்புற்றுத்தான்
போனேன்.
வழமைபோலான
கனவுகள் அற்ற
வெற்று உறக்கம்தான்
ஆனாலும்
தொலைந்து போன
நேற்றைகளை
புதுப்பிப்பதற்கான
வெ.துஷ்யந்தன்

ஈடுபால் யானையை
ஏலி ஈடுபால்
ஈடுபாலை, கவிக்கியாலை
ஏலி ஈடுபால்
ஈடுபாலை (ஈ)யா
ஈடுபாலை, நூலாஸ்பவை
ஏலி ஈடுபால்
ஈடுபாலை, கவிக்கியாலை
ஈடுபாலை, கவிக்கியாலை
ஏலி ஈடுபால்
ஈடுபாலை, கவிக்கியாலை
ஏலி ஈடுபால்
ஈடுபாலை, கவிக்கியாலை

இன்றைய பகீரத்தன
முயற்சி இது
கனியங்களே வழிமையாக
தழுந்து விட்ட
எம்(ன்) வாழ்வியலில்
துண்பங்களும், துயரங்களும்
சகஜம் தானே.
காலாதி காலமாக
புரையோடிப்போன
எம் வாழ்வு
அதனால் தான்?
என்றுமே
அமானுஷ்யமாகும் படி
சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ?

வெற்றியை பூரித்திடுவது
ஒரு வழகை தாலிப்பு வேண
ஒரு விழும் அவ்விஷயத்து இல்லைத்தான்
ஒரு வேதநிதியே
ஏன் என்னிடமானது
ஏன் என்னிடமானது.

விடையில்லாக் கேள்விகள்

இதயக் கதவுகள்
உடைக்கப்பட்டு
உடல் தன்னிச்சையாக
இயங்கும்
உணர்வுகளில் உயிர்
வாழ்கின்றேன்
இப்பொழுதெல்லாம்
தனிமையை நேசிக்கின்றேன்
ஆனாலும்
எதையும் எழுத முடிவதீல்லை
தூக்கத்தை விரும்புகின்றேன்
நான் எண்ணியபடி
கனவுகளை காண முடியவில்லை
என்
சொற்களுக்குண்டான வீரியம்
என்னை அறியமாலே
அரிதாகிக் கொண்டு செல்கின்றது.
என் வர்த்தகஞ்சுக் குண்டான
வசீகரம்
இல்லையென்கிறார்கள்
இப்பொழுது
அந்தியமாகின்றேனோ?
அந்தியமாக்கப்படுகின்றேன்?
விடையில்லா கேள்விகள் மட்டும்
என் இதய இடைவெளிகளை
பங்கிட்டு கொள்கின்றன.

கனவுகளில் வாழ்தல்

நட்டநடு ராத்திரியில்
 நானுரங்கும் நேரத்தில்
 நீ வருகின்றாய்
 நீதம் நீதம்
 உன் வருகையை எதிர்பார்த்து
 காத்திருக்கும் என் விழிகளுக்கு
 உன்னை கண்டநாள் முதல்
 ஏதோ ஒரு அவாதிப் பிரீயம்
 தூக்கத்திலும் சரி
 கனவுகளிலும் சரி
 உனது தீட்டர் வருகை
 ஆச்சரியம் தான்
 ஆனாலும்
 வார்த்தைகளால் கொட்டமுடியாத
 பூரிப்பு என் நெஞ்சத்திற்கு
 வந்த உன்னை
 பிரமிப்போடு பார்கின்றேன்
 “புதிதாய் பார்பது போல்
 பார்க்கிறாயே”
 என்பதைப்போல
 உன் முகத்தில் ஒரு
 கேள்வி.
 உன் விழிகள் என்னை
 சீறைப்படுத்திக் கொள்ளின்றன
 விடை தெரிந்த வினாவுக்கு
 விடை தெரிந்தும்
 வைதுஷ்யந்தன்

எழுத முடியாமல் தலிப்பது போல்
 என் இதயம் அங்கலாய்ப்பு கொள்கின்றது.
 வந்த வேகத்திலேயே
 சுற்று புனர்முறவுவலையும்
 தருவித்து விடுகீன்றாய்.
 சிரிப்பு
 சங்கதேச மொழி என்ற
 இறுமாப்புடன்
 நானும் சிரிக்கின்றேன்.
 எந்த மொழிகணும் பேசாமல்
 வந்த வேகத்திலேயே
 புறப்படத் தயாராகின்றாய்
 போகாதே போகாதே
 என்று
 உரக்க உரக்கக்துகின்றேன்...
 அருகில் தாக்கக்தில் இருந்த நண்பன்
 போர்வையை விலக்கி
 பொரிந்து கொள்கிறான் என்னை
 என்ன செய்து கொள்ள
 பொரிந்த நண்பனை பேசியபடியே
 போர்வையை போர்த்தி கொண்டு
 வலிந்து வரவழைக்கின்றேன்
 மீண்டும் தாக்கத்தை.
 உன்னை கானும் ஏக்கத்தோடு.

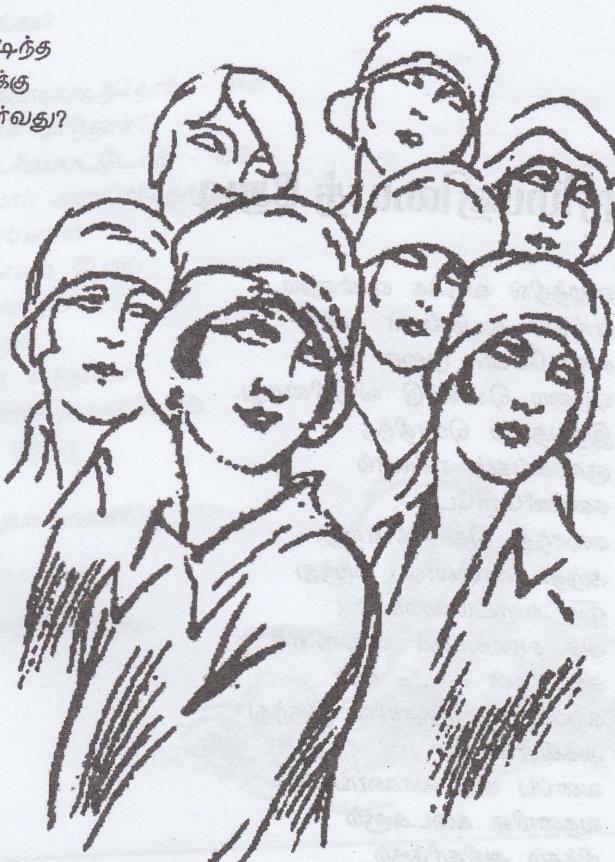
வெறிச்சோடும் மனாங்கள்

அரிதார முகங்கள்

மனிதுங்கள் மரித்துப்போய்
மரண ஒலங்களையே
கேட்டு கேட்டு
சலிப்புற்ற
இந்தப் பூமிப்பந்தில்
வலிகள் காணாத
இதயங்கள்
யார்டமாவது உண்டோ...?
யாருடய துயர்ங்களை
யார்டம் முறையிடுவது
நாட்களும் கணங்களும்
நகர்ந்து கொள்கின்றன
என்பதற்காய்
நாதியற்றுப்போய் கீடந்த
நாழிகைகளை எப்படி மறப்பது?
எங்கள் இதயச் சலங்களீல்
நுர்த்தனமாடித் தீர்ந்த
வேதனைகளீன் தடங்களே
வெதுஷ்யந்தன் —

வெறிச்சோடும் மனங்கள்

இன்னும் அழியவில்லை
அதற்குள்
எதற்காக இந்த போலி வாழ்வு
கடல் நீரை போல்லவா
கண்ணீரை வாரி வாரி
இறைத்திருக்கின்றோம்.
அதையிழுறாது அல்லற்படும்
எம் நெஞ்சங்களை
எதைக் கொண்டும்.
சாந்தப் படுத்தமுடியாது
முடியவில்லை இனைமேலும்
முகங்களுக்கு வேண்டுமானால்
அரிதாரங்களை
பூசிக்கொள்ளலாம்
வேதனைக் கறைபடிந்த
எங்கள் மனங்களுக்கு
எப்படி பூசிக்கொள்வது?

வெறிச்சோடும் வழைத்
வழைத்துத்
முருக போபி கட்டி நாச்சா
உலங்கொபி ஒயை சூடு
நீரம் நீரம் குண்ணா
நீராறிகளின்குடியூத்து
பூபழுஷாக நூலுப்பிலைக
நானால்காலி பூ
குதிச்சாலி காலா
நூலுஷுத்துப் பூத்தா
நூலுக்கிளி நூலுப்பையு
நானாபுதிக்காலி நூலுப்பையு
நானாபுதிக்காலி
நூலுக்கிளி நூலுப்பையு
நூலுக்கிளி நூலுப்பையு
நூலுக்கிளி நூலுப்பையு

நிம்மதியைத் தேடி

எழுத்தில் வடிக்க எண்ணும்
எங்கள் துயரங்கள் கண்டு
என் பேரை முனை கூட
ஏற்றை கொண்டு வடுகின்றது.
இதயத்தில் பொதிந்த
ஞாபகங்கள் எல்லாம்
கண்ணீரோடே
கரைந்து கொள்கின்றது.
அந்தச் சாலையை மறந்து
ஒரு வருடமயமா...?
அச் சாலையின் கற்பனைக்
காட்சிகள் கூட - என்
கற்பனைத் திரையில் இருந்து
அகல்கீன்றது.
வனப்பு மிகு வாகனங்களும்
வதனமிகு கடைகளும்
நீத்தம் அதீகரிக்கும்
வெதுவும்நந்தன்

உல்லாசப் பயண்களும்
இப்படி
எதை எதைச் சொல்ல
கனவுகளீலா வரழ்ந்தோம்?
இல்லைத்தானே
நீஜங்களாகத்தானே கண்டோம்.
கண்ணாறுபட்டது போல
காட்டாற்றுத் துண்பத்தை அல்லவா
இந்த ஒருவருடம்
எங்களீட்டேயே தந்திருக்கின்றது.
துணியங்கள் தானே
அந்தச் சாலையை
நீற்றத்திருக்கின்றன
எப்படித்தான்
எங்கள் சந்தோசங்கள்
முடக்கப்பட்டன.
உணவுகளுக்கு முன்டியடித்தோம் - எம்
உணர்வுகளையார் புரிந்தார்?
வீடுகளுக்குள் முடக்கப்பட்டோம் - எம்
வேதனைகளையார் அனுபவித்தார்கள்?
வாழ்வதற்கு நேரங்களை
பயன்படுத்திய காலம் போய்
நேரங்களுக்குள் வாழுப்
பழக்கிக்கொண்டோம்.
இப்படி எத்தனை எத்தனை
துயரங்களை கண்டுகொண்டோம்
அவலநாட்களை சுமந்த
இதயத்தினால்
பேசமுடியாத துயரங்களை
பெருக்கியபடி
காத்திருப்போம்
நீஞ்மதியான வாழ்வை தேடி.

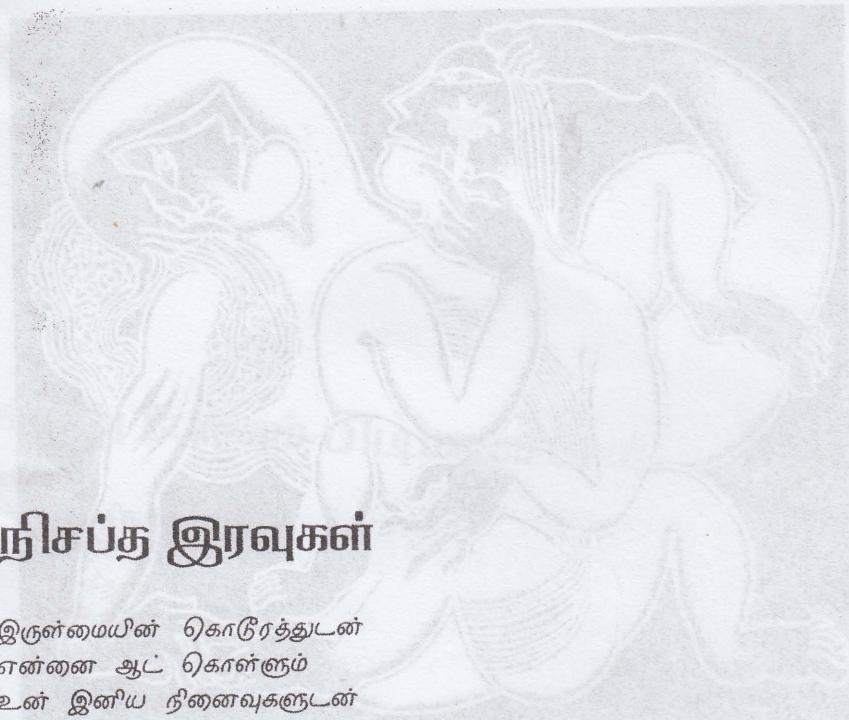
தகர்ந்து போகும் பிடிமானங்கள்

எல்லோராயிடத்திலும் விரீந்து
 வியாபகம் பெற்றிருக்கின்ற
 வாழ்வியல் மீதான
 அதீத பிடிமாணங்களை
 கவைத்திடும் முயற்சியில்
 காலக் கீறுக்கணின்
 கோரப் புதிர்கள்
 துணியத்தையே உற்பவித்து விடுகின்றது.
 எதிர்பார்ப்புக்கள்
 எம் வாழ்வியலில்
 ஏயாற்றும் மிகுந்தவைதான்
 ஆனாலும்
 வாழ்வு மீதான நம்பிக்கைகள்
 தகர்ந்துபோக நியாயமில்லைத்தான்
 முரண்பாடுகளுடனேயே
 முரண்பட்டுக் கொள்கின்றோம்.
 நிழலாகிப்போன நிஜங்களீனால்
 நீர்க்குழியாகிப் போனது
 மனித வாழ்வு
 புதைந்துபோன நீழமதிகளோடு
 கணவுகளையும் சேர்த்தே
 தேடி நீர்கின்றோம்.
 வெதுவுயந்தன—

எங்குண்டைய இந்த வரழ்வியல்
 அரசுக்கீல்
 தொலைத்தலும் இழுத்தலும்
 வழுமையாகிப்போன மந்திரவுக்களாய்
 யதார்த்தத்தின் சிறுஷ்டிப்பால்
 ஒரு உண்மையை மட்டும்
 எங்களால்
 உணரமுடிகீன்றது

எதற்காக வாழ முற்படுகின்றோமோ
அந்த வாழ்விடம் ஜந்து
நாங்கள் இப்பொழுது வாழும்
வாழ்வு
தோற்றுப்போய்விட்டது.

நிசப்த இரவுகள்

இருள்மையின் கொட்டுத்துடன்
என்னை ஆட் கொள்ளும்
உன் இனைய நினைவுகளுடன்
எனக்கான
ஒவ்வொரு கணங்களும்
நகர்ந்து கொள்கின்றன
எனக்கான இந்த இனைய
கணங்களீல்
உன் நினைவுகள் நிறைந்து
வரும்
எனக்கான ஒவ்வொரு
இரவுகளும்
நிசப்த இரவுகளாகியே விடுகின்றன.
பசீந்து கொள்ள முடியாத
இரகசியக கனவினூடே
தொடர்கிறது
உந்தன் வருகை.
கணவுகளீன் ஆருட்த்தில்
உன் உருவும்

பயத்தின் பந்துகளை
 வயிற்றுனுள்ளே உருண்டோட
 செய்து விடுகின்றது.
 மெல்லிய காற்றோசை ஒலிகளிலும்
 உன் வார்த்தைப் பிரசவங்கள்
 என் செலிப்பறையை
 செப்பனீட்டுக் கொள்கின்றன
 இவ்வாறு
 உன் இனிய நினைவுகளீன்
 சுகமான வலிகளை
 எனக்கான
 நிச்பத் தீரவுகளில்
 உணர்ந்து கொள்கிறேன்
 ஆனாலும் இந்த
 சுகமான வலிகளீன்
 கனதியை தாங்க முடியாது
 உரக்கக் கத்திலிடுகிறேன்
 எனக்கு மட்டுமே தெரிந்த
 உனது பெயர் சொல்லி.
 வெ.துறையந்தன்

மரணங்களும் மனிதங்களும்

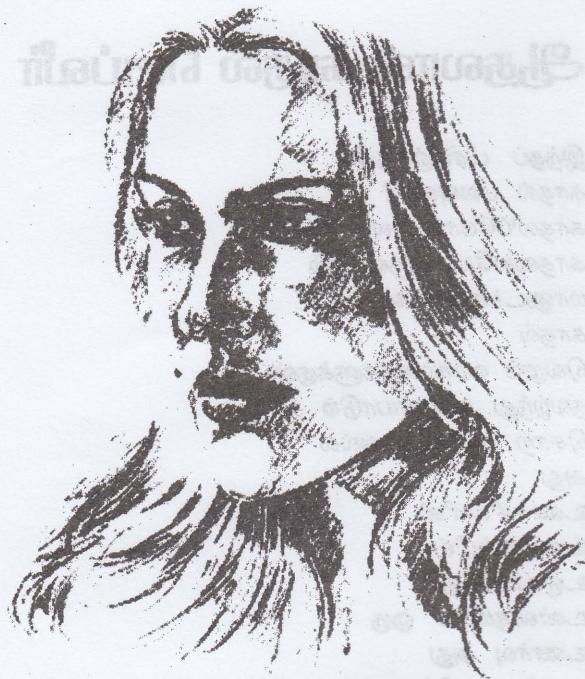
நான் செல்லும்
 கல்வி நீறுவன் வாயிலில்
 கீடக்கீற்று
 அந்தப் பிஞ்சப் புனை
 அனாதைப் பிணமாக
 தலைநசிற்து
 இரங்க வெள்ளத்தீவு
 கீடக்கீன்று
 சுற்று முன்தான்
 நீகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.
 கடக்கீன்ற
 ஒவ்வொரு வாகனங்களும்
 கடந்து கடந்து செல்கீன்றது
 காகங்கள் தயாராகின்றன
 அவைப்பதற்கு
 நாலைந்து நாய்கள்
 கூட்டம் போடுகின்றது
 பஸ்கீடு தொடர்பாக
 எல்லோர் முகத்தினிலும்
 அருவருப்புடன் கூடிய
 ஒரு சவனப்பார்வை
 கவனீப்பாரில்லை
 நானும் தான்
 கடந்து செல்கீன்றேன்
 மனம் சோர்ந்து கொள்கின்றது
 மனீத சீந்தனையின் வெளீப்பாட்டிற்கு
 நானும்
 விதிவிலக்கங்களுண்டா...?
 வெதுஷ்யந்தன்—

ఆంతలాస్ కార్బన్ చెయిలీస్

இந்தப் பிரபஞ்சசத்தில்
 காதல் பலவுண்டு
 காதலிப்போர் பலருண்டு
 காதலையே காதலிக்கும்
 மானுடர்களும் உண்டு.
 காதல்
 வெறும் வார்த்தைகளுக்குள்
 தவழ்ந்து விளையாடும்
 சொற் குழந்தை அல்ல
 அது
 உணர்ச்சிகளீன்
 உற்பவிப்பில்
 உருகவைக்கும்
 உண்ணதமான ஒரு
 உணர்வு அது
 காதல் அழகில் அல்ல
 வெடுவதுவியந்தன்

காதலே அழு தான்
 இதயங்களை
 அடக வைக்கும்
 இதய வங்கி தான் காதல்
 இந்த வங்கியில் மட்டும் தான்
 வட்டி வீதம்
 கணத்திற்கு கணம்
 கூடிக் கொண்டே செல்கின்றது.
 காதலில்
 வலிகள் உருவங்களாக மரும்
 சில சமயங்களில்
 உருவங்களே வலிகளாகமரும்
 அவள்களுக்கூட உருப்பிபறும்
 இருப்பினும்
 அவைகள்
 மகிழ்தலுக்கான ஆரம்பங்கள்
 காதலின் பந்தம்
 சாலையும் வெல்லும்
 சீத்திரம் படைக்கும்
 ஆதலால்
 காதல் செய்வீர்.

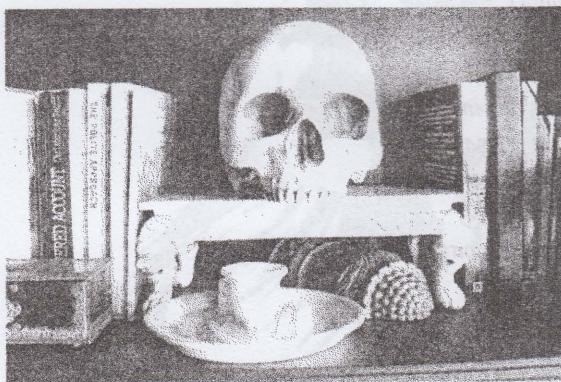

அக்டினாப்பர் நேசம்

மீண்டும் கலங்கும் அஸ்தினாபுரி

ஓ! இறைவா
என்ன குறைகண்டு
இந்த அஸ்தினாபுரீயில்
கோபம் கொண்டாய்.
இழப்புக்கள் இன்றி
எதையுமே பெறுமியாதுதான்
ஏற்றுக் கொள்கிறோம்
அதற்காக
இழப்புக்களை தானே
இத்தனைகாலமாய்
தானமாகத் தந்திருக்கிறாய்
தூரீயோதனனையும்
சேனைத் தளபதிகளையும்
பேரர்க்கவையின் மீதான
பர்ட்செயத்தால் இணைத்து
ஒரு வெறியாட்டத்தை
ஆடி முடித்திருக்கின்றாய்
அதன் பிரதிபலிப்பாய்
சில தற்காலிக
வெற்றிகளையும் பெறவைத்து
வெற்றித் திருவிழாக்களையும்

நடத்தியிருக்கின்றாய்
 ஆனால்
 வெற்றிகளின் பஸ்கீடுகளில்
 மூர்க்கத்தனமான
 முரண்பாடுகளை
 மன்னியுத்தியும் விட்டாய்
 நீ விந்தையானவன் தான்
 துச்சாதனனைன்
 போலிச் சீத்தாந்தங்களால்
 தூயேரதனனைன்
 மண்டையை குடைந்தெடுத்து
 சேனைத்தளபதீகளை
 நீக்கவிட கங்கணம்
 கட்டிக்கொண்டு
 அலையல்லுகின்றாய்
 நீக்கியும் இருக்கின்றாய்
 இன்னும் எதை எதையியல்லாம்
 எம் மீது திணீத்துவிடப்போகின்றாய்
 வேதனைக் கணைகளால்
 தாக்குண்டு பழகிப்போன
 எம் உணர்வுகளால்
 ஒன்றை மட்டும் உணரமுடியும்
 இன்னுமெராಗு
 அழிவுக்கு
 இந்த அஸ்தினாபுரி
 ஆயத்தமாகீக் கொள்கிறது.

அகதிகளின் தேசம்

இந்தப் பிரளையம்
 எத்தனையோ
 அவலங்களை கண்டிருக்கிறது
 ஆனால்
 இந்தத் தேசம்
 பட்டதுயரை
 எந்த தேசமும்
 கண்டு கொள்ளவில்லை.
 பாவலங்கள் செய்யாமலே
 பாவலிகளாகில்லாட்டோம்
 எங்கள் தேசத்திலேயே
 எங்கள் இருப்புக்கள்
 கேள்விக்குறியாகக்கப்பட்டிருக்கிறது.
 நீர்ந்தரம் எனக் கருதி
 எங்காவது வாழ்ந்திருக்கிறோமா?
 இல்லை இல்லவே இல்லை
 ஒவ்வொரு தடவையும்
 கண்ணுக்கு புலப்படும்
 அத்தனை தேசங்களிலும்
 வாழ்ந்திருக்கிறோம்.
 பிறந்ததிலிருந்து இற்றை வரை
 ஒடிக்கொண்டே தான்
 இருக்கின்றோம்.
 எம்மால் ஒரு கணமும்

எழ முடியவில்லை
 ஏதோ ஒரு
 உருப்பிப்பாத அச்சம் ஒன்று
 விகாரமாய் எழுந்து
 அச்சப்படுத்தி விடுகின்றது.
 எத்தனை தேசுகள் தேடி
 வாழ்ந்தாலும்
 இப்பொழுது வாழும்
 எங்கள் வாழ்வியல்
 இருப்பிடம் மீதான
 கவனிப்பும் நோட்டமும்
 அதிகம் தான்
 முடக்கும்பீப் பாதுகாப்பு
 வேளைக்கு வேளை உணவு
 மற்ற நேரத்தில்
 வேலைப்பனு
 நேரத்திற்கு நேரம்
 கணக்கெடுப்பு
 இதற்கு மேலும் பிறகுகண்ண
 வர்த்ததைகளை பிரசவிக்க
 பேணாமுனை சம்மதம் தர
 மறுத்துவிடுகிறது
 இதையும் நாங்கள்
 நிரந்தரம் என கருதமாட்டோம்
 ஒடப் பிறந்தவர்கள் நாம்
 ஆயுள் வரை எல்லா இடமும்
 ஒடிக்கொண்டே இருப்போம்
 ஏனைனில்
 இது எங்களீன் தேசம்.

சிறுக்குதூஸு ரூண்டீக
மலை எங்க பாராவிடுப்போடு
ஒலிநாய்க்கூடு அல்லி
ஒலிநாய்க்கூடு பாருப்போடு
கொந்த நுக்காலை சிரைவில்
மீனாகங்கூடுப் பின்கூ
நிலையாக இருப்பதோடு
நாகநாட்டுக்கூடு பார்த்துவாய்க்
நாகநாட்டுக்கூடு

புதுப்பால் பிரிவாகநாட்டுப்பால்
நோக்க ரூண்டீக்கூடு
நாகநாட்டுக்கூடு தீவிரா
நாகநாட்டுக்கூடு புயிஸ்வாம
பஞ்சநாட்டுக்கூடு

பஞ்சநாட்டுக்கூடு பஞ்சநாட்டு
பஞ்சநாட்டுக்கூடு பஞ்சநாட்டு
பஞ்சநாட்டுக்கூடு பஞ்சநாட்டு
பஞ்சநாட்டுக்கூடு பஞ்சநாட்டு

சம்பிரதாயக் கூடு

வார்த்தைகளீன் வார்ப்பில்
வடிவமிட்டுக் காட்டமுடியாத
துயரம்
என் எழுதுகோலுக்கு
இலட்சியங்கள், எதிர்பார்க்கைகள்
கனவுகள்
இவற்றையெல்லாம் எங்கு புதைத்தோமே
புதைத்த இடத்தீவிருந்தே அவை
பிரளியமாய் எழுந்து கொள்கின்றன
எப்படி புரியவைப்பது
வலிகள் எழுதி முடியாதவை
கண்ணீரை வேண்டுமானால்
நிதம் நிதம் விழிகளீல் காணலாம்
அந்தக் கண்ணீருக்குண்டான
வேதனை மிகு கணத்தை
எப்படிக் காண்பது.
மனித இலட்சியங்கள்
வாற்வியலுக்கான ஒரு விழிப்பாதைகள்
வெ.துஷ்யந்தன்

சாணேற முழங்கலுக்கும்
செயற்பாடுகளாய் அல்ல அவை
இங்கு இலட்சியவாதிகள்
இலட்சிய மற்றவர்களீன்
கேள்விக் கணக்கு ஆளாகி
அல்லற் பட்டவர்களாகவே
நீரந்தரமற்ற வாழ்க்கையில்
நீரந்தரமாகவிட்ட பிரச்சினைகள்
சுயநலங்கள்
சுயாதினமாகவே எங்கஞ்டன்
இலையறை காய்க
ஒளிந்து கொள்கின்றன
வாழ்வியற் கோவங்களை
நுகர்ந்திடத்துடிக்கும்
எறும்புகளாய்
சுயநலம் சம்பிரதாயம்
பின்தொடர்ந்து கொள்கின்றன
வாழ்வின் மீதான அதீத கற்பனைகள்
ஈற்றில் கானல் நீராகவே
சந்ததி சந்ததியாக
புறரயோடிப்போன இம்மரபார்ந்த
வாழ்வு வெறும்
சம்பிரதாயங்கள் நிறைந்ததாகவே
வாழ்வின் மீதான பிடிமானங்கள்
தகர்ந்து போகின்றன.
முடியவில்லை முடியவில்லை
விரும்பியோ விரும்பாயலோ
அறிந்தோ அறியாயலோ
இந்த சம்பிரதாய கூட்டுக்குள்
என்னால் மட்டுமல்ல எவராலும்
முட்டையிட முடியவில்லை
வெ.துறையந்தன—

சிறஞ் நனைந்த பறவையாய்

ஒடிந்த மனதின்
 சீன்னாஞ்சிறு துகள்கள்
 கண்ணீராய் வழிய
 நெரமுங்கிப்போன
 நெஞ்சோடு
 புலர்ந்து விடுகின்றது
 எனக்கான
 நீத்திய விடியல்கள்
 என்னுடைய வார்த்தைகள்
 அர்த்தங்களின் வரையறைக்கு
 உட்படாதவையாய் இருந்து விடலாம்
 ஆனாலும்
 என் உணர்வுகள் அப்படியல்ல
 என் வாழ்வு மீதான
 சீல கனவுகள் கற்பனைகள்
 தற்காலிகமாக
 கலைந்த போதும்
 எப்போதும் போல
 என்னை ஆற்றுப்படுத்துபவை
 வெதுஷ்யந்தன்

எழுதுகோலும்
வெள்ளை காகிதமும் தான்
என்னையும்
என் கவிக்குழந்தையையும்
கீண்டல் செய்திடும்
விணைகளே
வாழ்க்கை பற்றிய
புரியாத வேதாந்தங்கள்
எனக்கு வேண்டாம்
உங்கள் கற்பனையில்
உருவகித்த சிற்பமாய்
என்னை எண்ணிலிடாதீர்கள்
கடலீல் ஆழத்தையும்
இமயத்தீன் உயர்த்தையும்
கண்டறிந்த மனீத சமகத்திற்கு
மனீத மனங்களை ஏன்
கண்டறிய முடியாமல்
போனது
குதறப்படும் இரவுகளோடு
சூழிக்குலாவிடும்
சிறுகு நனைந்த பறவையின்
வாழ்வாய் செல்கின்றது
என்னுடைய வாழ்வு
தீருங்கள் தீருங்கள்
உங்கள்
கொடிய வார்த்தைகளை
கொட்டித் தீருங்கள்
எழுவேன் எழுவேன்
புதிதாய் முனை விடும்
எழுவேன் எழுவேன்
புதிதாய் முனைவிடும்
என் துடிப்புயிகு
சிறுகளோடு
பறந்து தீரிவேன்
உயர் உயர்
இந்த வாழ்வினில்

கவிதைக்குள் கருவானவள்

என்னுள் என்றுமே
 ஆக்கிரமிப்புப் பெறும்
 உன்னைப் பற்றிய
 என்
 வார்த்தை பிரசவங்களை
 வரி வடிவில்
 பிரசவமாக்கும் போதுதான்
 என்னுள்
 அர்த்தமற்ற காரணங்களுடனால்
 ஒரு சீலிஸ்ப்பு
 கீளர்ந்தெழுந்து விடுகின்றது
 ஓல்லவாரு தடவையும்
 என் கவிக்குழந்தையை
 கருவாக்க முற்படும் போதும்
 என்னை அறியாமலே
 என்னுள் ஒர்
 உருப்பெறாத இன்பம்
 குடி கொண்டு விடுகின்றது.
 காரணம்
 என்னால் எழுதப்படும்
 ஓல்லவாரு கவிதைகளையும்
 நீ படிக்கும் போது
 உன் ரசனை பற்றிய
 யயக்கம் தான்
 என்னுள் நீதைந்துவிடுகின்றது
 உன்னை பற்றி
 எழுத முற்படும் போதிதல்லாம்
 என் எழுதுகோலுக்கு

ஒரு அலாதிப்பிரீயம்
 வெள்ளை காகிதத்தின் மீது
 உன்னைப்பற்றி எழுதும்
 குதாகலத்தில்
 கர்வம் கலந்த
 ஒரு வேகம்
 என் விரல்களினிடுக்கே
 உணரப்படுகின்றது.
 என் கவிப்பயணத்தை
 கேலி செய்வார்கள் மத்தியில்
 என் ஒவ்வொரு
 கவிக்குழந்தை மீதான
 உனது கருத்தியலுக்கு
 பின்னர் தானே
 என் கவித்தாகம்
 பூரணம் பெற்றுவிடுகின்றது.
 அப்போதெல்லாம்
 கற்பனைகளின் விசித்திரத்தில்
 நினைந்து கொள்வேன்
 எனது கவிதை ஒன்றை
 இன்னொரு கவிதையே
 வீமர்சித்துவிடும் யோகம்
 யாருக்கு கிடைத்துவிடும் என்று
 போல்களால் நீரப்பப்பட்ட
 இவ்வுவகீனில்
 என் கவிதைகள் நீஜம்
 என் உணர்வுகள் நீஜம்
 என் கவிதைக்குள்
 நிறைந்து வாழும்
 என் கவிதைப்பெண்
 ஆம் என் கனவுப்பெண்
 என்னுள் நிறைந்திருக்கும்
 காலம் வரை
 எழுதிக் கொண்டேயிருப்பேன்
 எத்தன் சொற்களுக்குண்டான
 வீச்சு குறையும் வரை
 எழுதிக்கொண்டேயிருப்பேன்.

ரணமும் பிணமும்

ரணமும் பிணமும்
 மலீந்து போய்விட்ட
 இப் பிரளையத்தில்
 நீத்தமும் எரீந்து
 ரத்தமும் சதையும்
 கொதித்து வாழ்பவர்களாக
 தனித்து வீடப்பட்டிருக்கிறோம்
 எங்களுக்கான
 இந்த வாழ்வு
 சற்று மாற்றியமையும் படி
 சபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
 இறக்க முடியாத
 துயரச்சிலுவைகளை
 சுமந்து கொண்டு
 ஆண்டுகளை மட்டும் தானே
 கழிக்கின்றோம்.
 மகிழ்வுத் தொட்டில்களில்
 எம் குழந்தைகளை
 சற்று நேரமாவது
 வெ.துஷ்யந்தன்

தாலாட்டக்கூட
 ஜீரணீக்க முடியாத வடுக்களை
 காலம் எங்களீட்டே
 தருவித்திருக்கின்றது.
 எங்களுக்கான இந்த
 அவல வாழ்வு
 பொடிய வலிகளாலும்
 குருமெழுகிளாலும்
 பின்னப்பட்டிருக்கின்றது
 எம் வேதனைகளை
 மொழிப்பகிர்தல்களுடன்
 புலம்பழுதியாமல்
 எம் துயரங்கள்
 தொண்டைக்கடியில்
 இறுக்கப் பட்டிருக்கின்றது
 எம் அவஸ்தைகளீன் மொழிகளை
 விழிகளீனாடாகவே நீத்தமும்
 சுகப்பிரசவங்களாகக் கி விடுகின்றோம்.
 நூட்களும் கணங்களும்
 இப்படியே கணன்று கொண்டிருக்க
 இவற்றுக்கிணையிலான
 எழுச்சி என்பது
 எம் இதயத்தில் அறுபட்டு
 ரணமும் நடைப்பினமுமாகத்தான்
 எம் வாழ்வு
 நகர்ந்து பொள்கின்றது.

வெறிச்சோடும் மனங்கள்

முக்காலமும் முகம்மலர்ந்து
 முகிழ்ந்து நீன்ற காலம்
 எக்காரியத்தையும் எக்கணமும்
 சிற்திக்க வைத்த நேரம்
 தீர்க்கதறிசனங்களீனால்
 நெஞ்சம் நிறைத்து
 நானை வருவேன் என்று
 நம்பிக்கையுடன் நகர்ந்த காலம்
 எங்கோட்டிப் போயின...?
 முன்பெல்லாம்
 “இம்முறை இல்லாவிட்டனும்
 மறுமுறை பார்ப்போய்” என்ற
 நம்பிக்கை நெஞ்சீல் துளிர்க்கும்
 இன்றோ
 எதிர்கால நம்பிக்கைகளைக் கூட
 ஏமாற்றங்கள் முந்துமுந்திலை
 கற்பணங்களைக் கூட
 கரைசேரா நதியாக்கும்.
 மறுமுறை என்ற
 பேச்சுக்கே இடமின்றி
 தனியம் எங்கும் தழும்
 வெ.துண்ணாந்தன்

நானே என்ற பேச்சே
 நாதியற்றுப்போக
 நகர்கின்ற நாழிகைகளீன்
 ஆயுட்காலம் கண்டு
 நீர்க்குழிலிகளே
 பரிதாபம் கொள்ளும்
 எதிர் கால பிரசவங்களை
 கண்ணாடி பேறேழுக்குள்
 வைத்தும் கூட
 தப்புவிக்க முடியாத நீலவழை
 எண்ணத்திரைகளீர் கூட
 வண்ணக்கனவுகளை
 நீணங்க முடியவில்லை
 தூழலில்
 எத்தனை சத்தங்கள்
 முக்காடு போட்டு
 கருச்சிதைவு செய்கின்றன.
 வள்ளுகள் பல இருந்தும்
 வாழ்வியல் விழுமியங்களீன்
 சேமிப்பு ஏதுமின்றி
 மனவங்கிக் கணக்குகள்
 வெறிச்சோடிக் கீடக்கின்றன.

வெறிச்சோடும் மனாங்கள்

ஆற்பும் அறிவு

வெறிச்சென்றிருந்த
அந்த வீதியில் நான்
பயணிக்கின்றேன்.

காண்பதற்கு எதுவுமின்றி
கண்கள் துழாவிச் சோர்கின்றன.
உற்றுக்கேட்க விழையும்
செவியிலும்
உள் நுழைய ஒசை இல்லா
நீசுப்பது!

யாகுமில்லாத வீதியில்
இரவின் தனிமையில்
என் பயணம் தொடர்க்கிறது
ஆனால்..

சூட வருவது என்னவோ
பயம் மட்டும் கான்

தூரத்தில்
நீசப்பத்தைக் கீழித்துக்கொண்டு
மெல்லிய அனுங்கல்
மீண்டும் என் நெஞ்சில்
கீறலாய்
பயக்கீன் மெல்லிய ரேகைகள்.

ஏநுங்கில் பரசுக்கிறேன்
பெட்டை நாய் ஒன்று
குட்டிகளுடன்
கொஞ்சிக்குலவுக்கிறது
வெ.துண்ணாந்தன்—

தாயும் குட்டிகளுமாய்
ஒன்றையொன்று முட்டிமேதி...
உரோஞ்சுதலில்
பாசப்பரிதலிப்பு.
நெகிழ்ந்து போனேன்
எனது இரவுணவு
இப்போது அவற்றின் பசி தீர்க்கும்

பலவர்ணங்க குட்டிகளுள் ஒன்றைக்
கையில் எடுக்கையில்
அதன் ஸ்பர்சம்
இதமாக இருக்கிறது
ஊட்டும் உணவோடு
என் கையையும் நக்கும்
அதன் செயலை
அங்கீகரிப்பது போல்
தாயும் உடன் பிறப்புக்களும்
வாலாட்டுகின்றன

கொண்டு சென்றுதான்
வளர்ப்போமேஷீ
எண்ணம் தலைதூர்க்க
என் வழியில் நடக்க முயன்றேன்
நெஞ்சோடு அணைத்தபடி
முடியவில்லை!
தாய்மை என்னை கடிக்க வந்தது
சகோதரத்துவம்
குரைத்து உறுமிற்று.

குட்டியை இறக்கிவிட்டு
தனியனாய்
மீண்டும் பயணீக்கிறேன்
சுயநலம், ஆதிக்கம்,
ஆற்றிவு எல்லாம் - அந்த
ஜந்தறிவு ஜீவனீடும்
மண்டியிட
சோகம் நெஞ்சைப் பிழிகிறது.

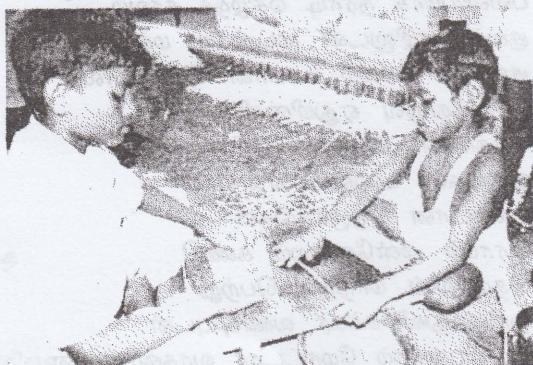

வறியநாட்டின் செல்வந்துர்கள்

ஓலைக் குடிசைகளால்
 நீறைந்த கீராமம்
 ஒடுகளால் வேயப்பட்டு கல்வீடுகளாயின
 ஒரீரு துவிச்சக்கர வண்டிகள் தான்
 ஒய்யாரமாய் ஒடித்திரீந்த காலம்
 பொதுக்கிணற்றில்
 ஆண் பெண் வேறுபாடின்றி
 பவ்யியமாக நீராடி மகிழ்ந்த காலம்
 குலத்தொழிலுடன் முடச்சிய மக்கள்
 குலவிட இரவும் பகலான பொருக்காலம்
 ஏற்றத்தாழ்வு ஏதுமின்றி
 ஏக்கங்கள் அணுவுமின்றி
 உறவுகள் வணைப்பின்னலாய்
 உண்டான நெருக்கங்கள்
 கீராமம் முன்னேற்றம் கண்டு
 தொழிலில் மாற்றம் பெற்று
 ஒரீரு துவிச்சக்கர வண்டியுடன்
 மீதியல்லாம் மோட்டார் வகனமாயின

சாணி மெழுகிய தரைகளெல்லாம்
 சறுக்கீ விழுத்தும் பளீங்குகளாயின
 வேப்பமரக் காற்றினை ஓரங்கட்டி
 நின்றன குளிருட்டிகள்
 கைவிளக்குகள் மின்விளக்குகளாயின
 வீட்டிற்கு வீடு கிணறுகளும்
 வளப்பான குளியலறைகளும்
 குடும்பத்தில் இருவர் வெள்ளாடு
 என்ற நீலை
 இவர்களையும் வீட்டு வைக்கவில்லை
 புரையோடிப்போன எம் மரபார்ந்த
 வாழ்வியலில் பல முன்னேற்றங்கள்
 ஆலயங்கள் அழுகொழிர்ந்தன
 மானுட நெஞ்சக்களின் வாழ்க்கையில்
 பிரக்ஞா பூர்வமான அதீத மாற்றம்
 நிறைந்து நின்றது.

இப்போது
 இந்தக் கிராமத்தில்
 வறுமையும் வறியலர்களும்
 இல்லாமல் வீடினும்
 ஏக்க உணர்வும் முடிவில்லாத
 சேங்க உணர்வும்
 இவர்களீன் நெஞ்சத்தை
 நிறைந்து நீர்க்
 காரணமாய்...
 உலகவங்கீக்கு
 இவர்களீன் நாடு
 என்றுமே கடனாள் தான்.

மனம் மாறும் மானுடந்கள்

அரிது அரிது மானுடராய்
 பிறத்தல் அரிது என்றுரைத்தாள்
 தமிழ் முதாட்டி
 வசந்தங்கள் எல்லாம்
 கருகிய நீணைவுகளாயின
 ஆசைக்கணவுகள்
 வர்ணங்கள் இழந்து
 வடிவமிழுந்து
 வரைகோடுகளாய் மட்டுமே
 எஞ்சி நீர்கும்.
 ஆதிக்கபூர்வமான கட்டுப்பாடுகளும்
 அந்நியோன்னீயமற்ற
 அரவணைப்புக்களுமே
 நீறைந்து நீன்றன வாழ்வில்.
 அதீத அச்ச மொன்று
 உருப்பெற்றதெடாட்டங்குகிறது
 மானுடத்தின் ஆசைகளும்
 மாறியே உதயமாகின்றது
 மறுபிறவி ஒன்றிருந்தால்

மனீதப்பிறவியை வெறுக்கின்றான்
மானுடன்

சுயாதீனமாக வாழ்கின்ற
பட்சிகளாய், மிருகங்களாய்

இன்னும் ஆற்றிவற்ற
ஜீவராசிகளாய்

பிறக்கத்துடிக்கின்றான்
மனீதன்.

அதிகாலை துயிலெழும்பும்
சேவல்கள்

எல்லைகள் தாண்டி மேய வரும்
காஸ்நடைகள்

கட்டுப்பாடின்றிக் கடலில் மீனுண்ணும்
கொக்கின்கள்

இரவு பகலாய் நன்றியுடன்
குரைத்துக் காக்கும்

நூயினாங்கள்

இவற்றின் அன்றாட
செயற்பாடுகளாய்

ஏக்கங்கள் எதுவுமின்றி
நடைகள் எதிலுமின்றி

தத்தம் கடமைகளை
தவறாது செய்யும் பொது

பொழுதுகள் சுருங்கி
அவலங்களும், சபலங்களுமே

உள்கண்ணாடியில்
விம்பங்களாக தேங்கும்.

வேண்டாம்... வேண்டாம்
மறுபிறவி இப்புவுவகீல்

அதுவும்

மானீடராய்

நகர்_நிலா ப்ரையா யாய்

நாடானால் ஆரை நிலை
நாடானாலெழுநா நிலை மாதை
நாடால் நிலை
நாயாநா நாயாநா
நாயாநா நாயாநா
நாயாநா நாயாநா

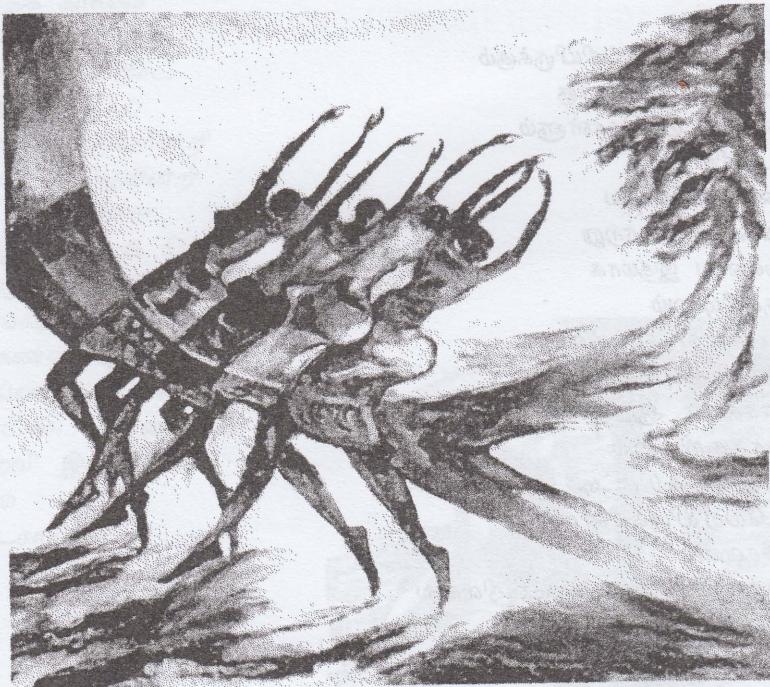

ஏழீஸ்ராஜ
நாத்தாநா தூபுவர்ப்பு
நீண்டவை ஸ்ரீதா
ஶயதவு தாலுப்பாஸ்வா
ஸ்ரீதா யீ
நாத்தீப்பாடி நாத்தாக்லி
நாத நாத்தாநா
பாலோமே தாலீ
நாத்தா நாத்தா
நாத நாத்தா
நாத நாத்தா
நாத நாத்தா
நாத நாத்தா
நாத நாத்தா

தழும்புகள்

மனதினில் தேங்கியிருக்கும்
கொடிய வலிகளுக்கு
ஒத்தமீட்டுக்கொள்ளும்
முயற்சியில்
நான் நானாகவே
கண்களுக்கு காற்று
எவ்வளவு இதமாக
இருந்திட்டும்
கண்களால் காற்றினை
பார்க்க முடிவதில்லை.
எனக்கான ஆறுதல்களை
எவர் கூறிட்டும்
என்னுள் கூடுகட்டி
அடியேறியிருக்கின்ற
வலிகளை
எவராலுமே உணரமுடிவதில்லை
இத்தனை கால வலிகளில்
பறவைகள் உட்கார்ந்துபோன
தினைகளாய்
என் இவைகள் ஆடியதே தவிர
என் வேர்கள் ஆடியதில்லை
வெ.துஷ்யந்தன்

இருப்பினும்
 இப்பொழுது எனக்கான
 எந்தன் வேர்களில்
 அடையாளப்படுத்த முடியாத
 சில தழும்புகள்
 இருக்கத்தான் செய்கின்றன
 வருக்கை என்ற
 நதிக்கு வெளியே
 வீற்றந்து துடிக்கும்
 மனீத மீன் நான்
 எப்போது நான்
 எனக்கான அந்த நதியில்
 மீண்டும்
 நீந்துவேன்?

வெறிச்சோடும் மனாங்கள்

விரை சூரைப்புழுமிழ்
நகாவியாக்காடு பிள
நாடுவின்கர்க்கிழிலூல்

அக்காத பால்தீய
விராவிவர்க்காடு அப்பஸ்யாடு
வேப்பின்கெடு அவிஷூல
விராவிவிட்டேருத்
நாலுவின்காவதுக்கால
நாக்காவுக்காண்டு பழுத
நாலுவுடைய சியிஸ்ராச பிள
விட்சிழிலூல் விளை
ஒசி குளிய ரீப
யாலைநீதூப்புரு
நாலுவின்குடிவீலவப்பீ
நாலுவிஸ்ராச நாலை கால்களை
நால் குவாப்பா
ர்மாவிச்சாகடி நடவடிக்கை

குற்றப்பத்திரிகை

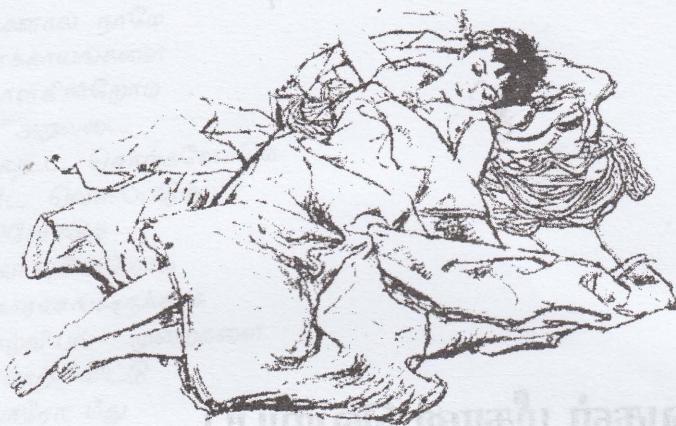
மனச்சிறைக்குள்
ஒளிந்து கொள்ளும்
சீல முடநம்பிக்கைகளுக்கு
பயந்து கொண்டு
எம் வாழ்வின் மீதான
அதீத நம்பிக்கைகளை
நாமாகவே
தகர்த்து விடுகின்றோம்
எம் வாழ்வு மீதான
விருப்பார்த்துவத்தை
அரித்திடத்துடிக்கும்
கொடிய கறையான்களாய்
முடநம்பிக்கைகள்
எம்மையே குழந்து
கொள்கின்றன.
உளக்காய்வுகளுக்கு
ஒத்தணம் கொடுக்கும்
பேர்வையில்

விஷமுட்களால் நாமே
 எம் உளக்காய்களை
 கீறிக்கொள்கின்றோம்
 புதிதாய் அறுவடை
 செய்யப்பட்ட சொற்களோடும்
 அதனாடே வெள்ப்படும்
 குருத்தினோடும்
 கூடிக்குலாவுகின்றோம்
 அற்ப காரணங்களுக்காக
 எம் வாழ்வியல் முறைகளை
 நாமே மாற்றிவிட்டு
 யார் யாரோ மீது
 குற்றப்பத்திரிகையை
 நீட்டிவிடுகின்றோம்
 எமக்கான சீரான வாழ்வியலை
 எப்போது சீராக
 அமைத்துக் கொள்வோம்?

இரவுகள் மீதான வெறுப்பு

அழப் பேவதில்லை இனைமேலும்
யாருக்காவும், யாரை நீணன்தும்
நாங்கள் அழப்பேவதில்லை.
எம்மை அமைதியுறச் செய்யும்
எம் இரவுகளே
அமைதியை குலைத்த லின்
எதற்காக மீண்டிடாரு முறை
அழுகைப் பிரசவம்?
கற்பனைகளுக்குள்ளும்
சொற்களுக்குள்ளும்
அடங்கிவிடாது அல்லவ் பட்டு
தீயிறுகின்ற இந்த ஏகாந்த இரவுகள்
படுத்தும் பாடு பேரதும் எமக்கு.
சுடுகாட்டு நீசப்தமாயும்
துணியத்தீன் உற்பவிப்பாயும்
விளைந்திடும்
பொல்லாத இரவுகளுடன்
விழித்திருந்து
நீத்தமும் வேதனையுறவது
நாங்கள் மட்டும் தான்.
நாட்கள் கடந்து
இப்பேரதாவது

நெஞ்சம் அமைதியுற்று
தொக்கங்கள் நீறையும்
இந்தேரத்தில்
கடந்துபோன துயரங்களை
நீணவுகளாக்கி
மீளீத்தலின் மூலமாக
அந்தரமுறச் செய்து விடுகின்றன
இந்த இரவுகள்.
துயரங்களும் துண்பங்களும்
சரிவிகிதமாகக் கலந்துவிட்ட
எழு வராற்றில்
ஏதோ ஒன்றிற்கான
ஆரம்பமாயும், முடிவிலியாயும்
அசாதாரணங்களாய்
நகர்ந்து கொள்கின்றன
இந்தப் பொல்லாத இரவுகள்.
வேண்டாம் வேண்டாம்
இரவுகளே எமக்கு வேண்டாம்
இனிமேலும்
எங்கள் ஜீவன்களில்
இழந்து விட
கண்ணீருக்கும், செந்தீருக்கும்
எதுவித தீராணீயும் இல்லை.

மீஞ்ம் நினைவுகள்

முற்றத்து முருங்கை மரமும்
 மன்றாம் பணையடி வெட்டையும்
 சுற்றத்து உறவுகளும்
 சுகமான நினைவுகளும்
 மீனும் நினைவுகளாய்
 என் இதயத்தை அலங்கரிக்க
 பாலிய பருவத்தின்
 பகட்டான குறும்புகளை
 எண்ணீப் பார்க்கின்றது நெஞ்சம்
 ஆலடி நீழலும்
 கிணற்றிக் குறும்புகளும்
 பெல்லி வைரவர் வேள்வியும்
 பொங்கல் மடையும்
 ‘லச்சீயம்மாவின்’ புளிய மரமும்
 வேதப்பள்ளி மாங்காயும்
 சுவைத்து காலம் தான் எஸ்கே?
 சிவராத்திரி தினங்களும்
 ‘றப்பான்ட்’ தாக்குதல்களும்

மின்சாரம் நிறுத்தப்பட்டு
பார்க்கமுடியாத
“ஓளையும் ஒலியுமுக்காய்”
விற்மி விற்மி அழுததையும்
கடவைக்கு முண்டியடித்து
காத்திரமாய் பொய்கள் கூறி
கடலூக்கு சென்று நீராடி
அப்பாவின் வீரத் தழும்புகள்
பெற்றதையும்
எதை எதைத் தான் மறப்பது
முடியாது முடியாது
எத்தனை ஜென்மம் சென்றாலும்
மீணும் நினைவுகளாய்
நெஞ்சுத்தை அலஸ்கரீத்து
மகிழ்வுறங் செய்யும்
என் பால்ய பநுவ நினைவுகளை
மறக்க இயலாது
எக்கண்ணும்...

‘ஜீவநுதியின் துணை ஆசிரியரான வெற்றிவேல் துஷ்யந்தன் கவிதைத் துறையில் காலாடி பதிக்க வேண்டும் என்ற நாட்ட முடையவர். பாடசாலைக் காலத்திலிருந்தே பத்திரிகைகளில் கவிதைகளை எழுத்த தொடர்கிய இவரின் கவிதைகள் அண்மைக் காலத்தில் சமூத்தின் முன்னணிச் சஞ்சிகைகளில் பிரசரமாகி வருகின்றன. எந்தவித ஆரவாரமுயின்றி தனது கவிதைகளை எழுதிச் செல்பவர் வெ.துஷ்யந்தன் என்பதால், இன்றைய ‘சலசலப்பு’களுக்குள் அகப்படாதவர் இவர்.

இன்றைய உள்ளியல் ஆய்வுகள், சிறந்த மனித ஆளுமையில் பிறப்புறிமைக் காரணிகளின் செல்வாக்கையும் கூழற் காரணிகளின் வளமாக்கலையும் வலியுறுத்துகின்றன. அவ்வகையில், வடமராட்சியின் சிறந்த கலைப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு விழுதாகவும் வெ.துஷ்யந்தன் விளங்குகிறார். இவரின் தந்தைவழிப் பேரன் வே.பாலசிங்கம், தாய்வழிப் பேரன் நா.கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகியோர் வடமராட்சியின் சிறந்த இசைநாடகக் கலைஞர்களாக கணிக்கப்பட்டவர்கள். பிரபல நாவலாசிரியர் கே.டானியல் அவர்கள் ஒரு எந்தற்பத்தில் ‘துருவன்’ இசைநாடகத்தில் வே.பாலசிங்கம் அவர்களின் நடிப்புத் திறமை குறித்துக் குறிப்பிட்டிருந்ததும் கவனத்திற்குரியது.

மரபுவழிக் கலைகளின் எதிர்காலம் பற்றிய விவாதங்கள் இடம்பெற்று வரும் நிந்தாளில், இசைநாடகங்களிலும் துஷ்யந்தன் ஆர்வம் கொட்டி வருவது குறிப்பிட்டத்தக்கது. பழைய மரபுவழி இசைநாடகங்களில் கதாநாயகன் பாத்திரமேற்று, சிறப்பாகப்பாட நடித்துவரும் இவர் வடமராட்சியின் ‘எதிர்கால இசைநாடக நடிகர்’ என்ற நம்பிக்கையையும் மக்களிடையே விதைத்து வருகிறார்.

‘வெறிக்கோடும் மனங்கள் என்ற இக்கவிதைத் தொகுதி. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் துஷ்யந்தன் எழுதிய கவிதைகளின் நொகுப்பாகும். இக்கவிதைகளினாடே பயணிக்கும்போது, அண்மைக் காலங்களில் இவர் எழுதிய கவிதைகளில் வெளிப்படும் தொனிப்பாருள் எதிர்காலத்தில் சிறந்த கவிஞராகவும் இவர் விளங்குவார் என்ற நம்பிக்கையையும் தருகிறது.

- கலாநிதி த.கலாமணி

வெ

து
ஷ்
ய
ந்
த
ன்